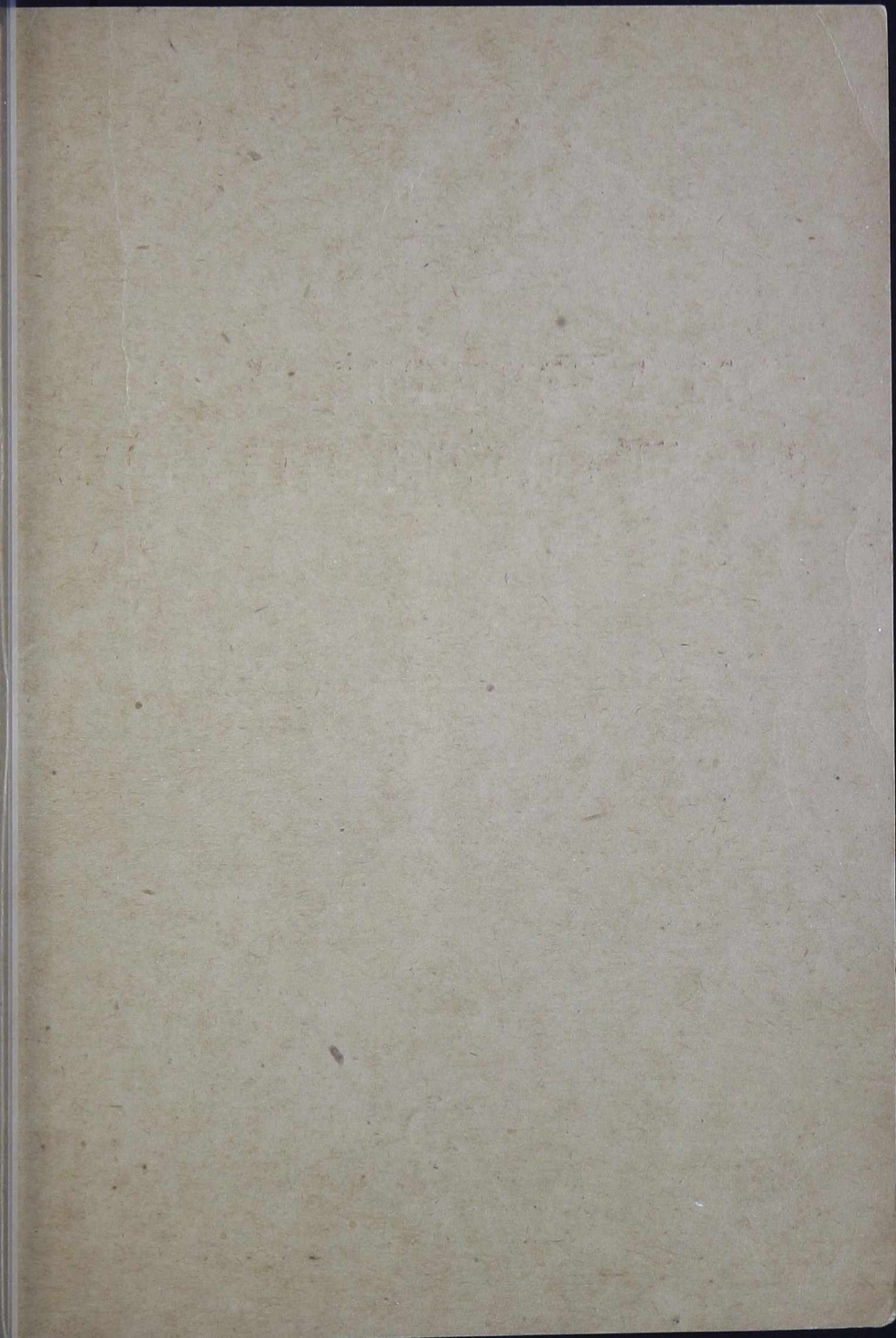

ש. דימאנשטיין

די יידישע אוטאנאמע געגנט -
א קינד פון דער אקטיאבער-רעוואלוציע

פארלאג „עמעס“, מאסקווע 1934

ש. דימאנשטיין

די יידישע אוטאנאמע געגנט —
א קינד פון דער אַקטיאבער-רעוואָלוציע

פארלאג „עמעס“, מאַסקווע 1934

אינה אלט

זייט

- באשטימונג פון צענטראלן אויספיר-קאמיטעט פון פסער וועגן פאר-
וואנדלעב דעם בירעבידזשאנער ראיאָן איב א יידישער אווטאָ-
נאָמער געגנט 3
די יידישע אווטאָנאָמע געגנט — א קינד פון דער אָקטיאבער-רע-
וואָלוציע 5
- ב י י ל א ג ע ס :
- כ' קאלינינס רעדע אפן אופנעם פון דער מאַסקווער ארבעטער-דעלע-
גאציע 39
כ. קאלינינס ענטפער אפ די פראגן פונעם ייטא-קארעספאָנדענט איב
מאַסקווע 45
די יידישע אווטאָנאָמע געגנט (לייטארטיקל פון „איוועסטיא“ פון 10-טן
מיי 1934 י.) 48
אָרגאניזירן די וויסנשאפטלעכע אויספאָרשונג פון דער סאָציאַל-עקאָנאָמי-
שער רעקאָנסטרוקציע פון די יידישע מאסן 52

וועגן פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער יידישן
נאציאנאלן ראיאָן פונעם ווייטמיזרעכדיקן קאנט
אינ א יידישער אוטאָנאָמער געגנט

באשטימונג פון צענטראלן אויספיר-קאָמיטעט פון פססר

באטראכט דעם פאָרשלאָג פונעם אלרוסלענדישן צענטראלן אויס-
פיר-קאָמיטעט וועגן פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער יידישן נא-
ציאנאלן ראיאָן אינ א יידישער אוטאָנאָמער געגנט, באשטימט דער
צענטראלער אויספיר-קאָמיטעט פון פססר:
די הישטאדלעס באפרידיקן און פארוואנדלען דעם בירעבידזשאנער
יידישן נאציאנאלן ראיאָן אינ א יידישער אוטאָנאָמער געגנט אינעם
באשטאנד פון ווייטמיזרעכדיקן קאנט.

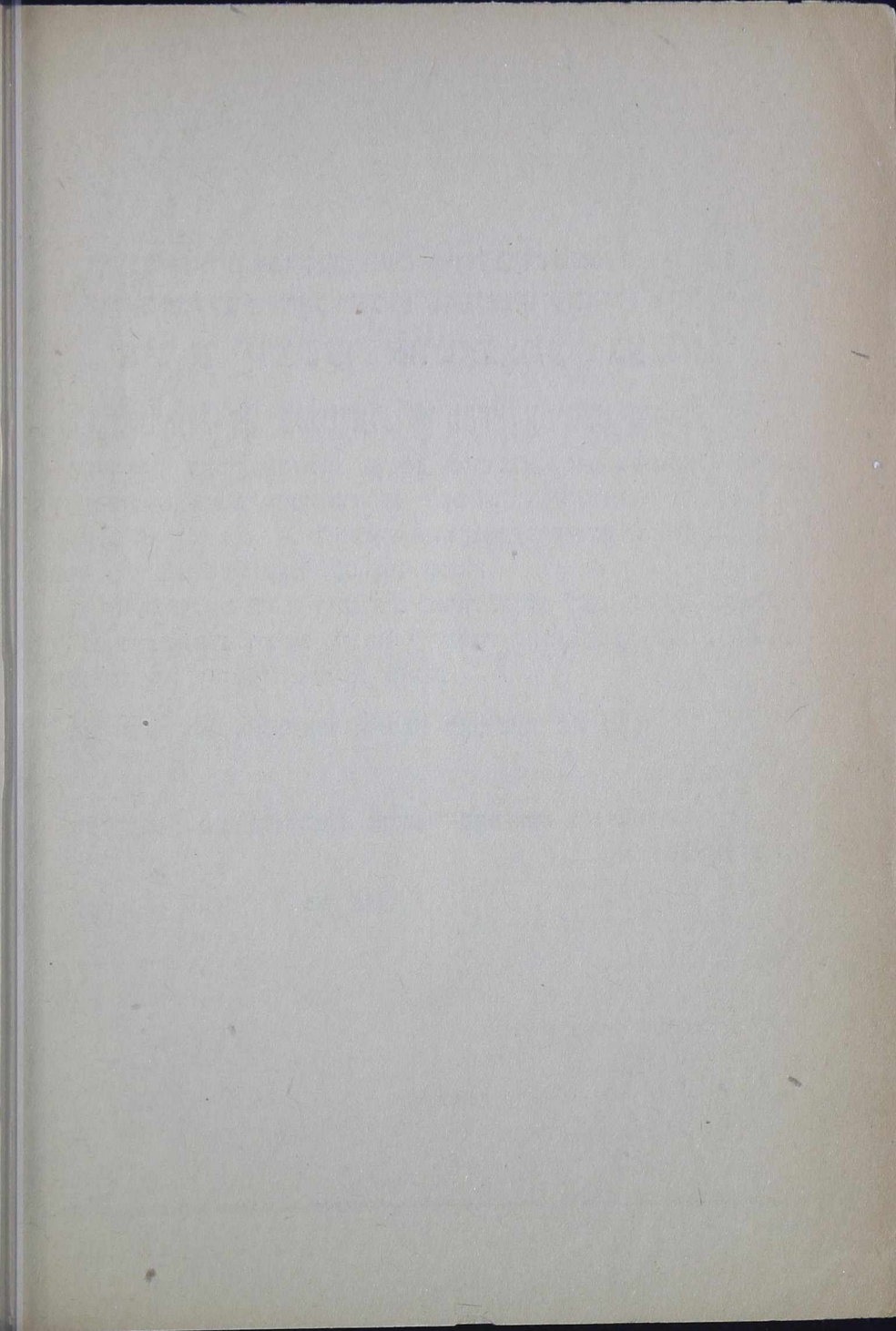
פאָרויצער פון צענטראלן אויספיר-קאָמיטעט פון פססר

מ. קאלינין

סעקרעטאר פון צענטראלן אויספיר-קאָמיטעט פון פססר

א. יענוקידזע

מאָסקווע, קרעמל. 7 מיי 1934 י.

די נאציאנאלע פאליטיק פון אונדזער פארטיי און פון דער ראטנ-
מאכט פארמאגט א סאכ אפיציעלע באשטימונגען וועגן שאפן נאציא-
נאלע רעפובליקן, אווטאנאמע געגנטן, נאציאנאלע ראיאנען אאוו. די
אויסבילדונג פון נאציאנאלע אווטאנאמיעס האט זיך שוין בא אונדז
אין גרונט גענומען פארענדיקט, פארענדיקט נאך האן, וועג ס'איז
געשאפן געווארן דער קאמערד און דער געזעהר, דאס הייסט, אין
סאפ 1924, אנהייב 1925 י. פון דאן און זינען צוגעקומען בלויז עס-
לעכע אווטאנאמע איינסן.

פאר די לעצטע יארן זענען אווטאנאמע קריזן און ראיאנען געשאפן
געווארן דעריקער פאר די קליינע צאפן-פעלקער און טיילווייז פאר די
פעלקערשאפטן פון סיביר. און אט איז אפן 17-טן יאָר פון דער אָר-
טיאבער-רעוואָלוציע געשאפן געוואָרן א ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט
אפ דער טעריטאָריע פון בירעבידזשאנער ראיאָן אין די גרענעצן פון
ווייטמיזרעכדיקן קאנט. די האָזיקע געשעעניש האָט פאר דער ארבעט-
צווישן די ייִדישע האָרעפאשיניקעס און אויסשליסלעכ וויכטיקע באדניטונג.
פריער פאר אלץ וועגן דער פאליטישער באדניטונג, וואָס עס האָט
די היסטאָרישע באשטימונג פון אונדזער צענטראלער האטנרעגירונג.
פון 7-טן מיי ד. י. וועגן שאפן די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט.
ס'איז קיין שום צווייפל ניט, אז די האָזיקע באשטימונג דערלאנגט א
פארניכטנדיקן קלאפ די רעשטן פון דער נאציאָנאליסטישער אידע-
אָלאָגיע אין דער סוויזע פון די ייִדישע ארבעטמדיקע און פאר-
שטארקט אומגעהייער זייער אינטערנאציאָנאלן באוואוסטזיין. יעדער
ייִדישער ארבעטער, יעדער ייִדישער האָרעפאשיניק איבערצעגט זיך
קלאָר און דריטלעך הערין, ווי אופמערקזאם די ראטנמאכט באציט
זיך צו דער לייזונג פון דער נאציאָנאלער פראגע אין אן ענהילטי-
קער און אויסשעפנדיקער פאָרם, ניט בלויז טעאָרעטיש, נאָר אויך
פראקטיש.

קיינער קאָן נישט אָפּליקענען, אז די סאָציאַל-עקאָנאָמישע רעקאָנ-
 סטרוקציע פון די ייִדישע מאַסן איז פּאָרגעקומען דערהויפּט מיט
 וועג פון אינגלידערן די ייִדישע אַרבעטנדיקע, דעריקער די יוגנט,
 און דער אינדוסטריע, באַזונדערס אין די אונטערנעמונגען פון דער
 יעווערער אינדוסטריע. דאָ האָבן מיר געהאט א באַדייטנדיקן וואַס
 איז פּערנאָך פון ערשטן פינפֿיגער. די צאָל פון דער זעלבסטעטיקער
 ייִדישער באַפעלקערונג, וואָס באַשעפטיקט זיך מיט לויג-אַרבעט, איז
 באַדייטנדיק העכער ווי באַ א ריי אנטערע פאָרויסגייענדיקע פעלקער.
 נאָך דער פּראָצעס פון צוציען די ייִדישע אָרעמשאפט צו פּראָדוקטיו-
 ווער אַהבעט איז פּאָרגעקומען נישט גלייכמעסיק, און וועזנטלעכע
 דעשטלעכ פונד דער אומנאָרמאלער יאָגע איז דער סאָציאַלער סטרוק-
 טור פון די ייִדישע מאַסן איז נאָך נייטיק צו ליקווירירן דורך אַ
 בערוואַנדערונג. עס זענען פאראן אויך ווייניקרוואַליפּיערע אַרבע-
 טער, וועלכע וועלן אין דער ייִדישער אַוטאָנאָמער געגנט באַקומען
 די מעגלעכקייט צו קוואַליפּיצירן זיך און איבערקוואַליפּיצירן זיך.

באַ דער מאַסנאָאיבערוואַנדערונג מוז מען אויך מאַכיליזירן א באַ-
 שטימטע צאָל פון דער ייִדישער געגנט, וואָס פאָרענדיקן די
 מיטלאָזן הויב-שולן. די דאָזיקע יוגנט וועט געשיקט ווערן אַז אַר-
 בעט אין דער נאָעשאַפּענער געגנט, וווּ עס וואַקסט אזוי שנעל דער
 גאָמפרעג אפ קאָרדען.

די איבערוואַנדערונג פון די ייִדישע אַרבעטער און אַרבעטנדיקע
 אין דער נײַער געגנט אַרײַן קאָן מען אײַצט נישט מאַטיווירן מיט דער
 נייטיקײַט צו באַהעפּטן די דאָזיקע מענטשן צו פּראָדוקטיווער אַרבעט.
 אָט דער מאָמענט איז שוין קימאט אינגאנצן געלייזט. די מעלובישע
 באַדייטונג פון בויען די ייִדישע אַוטאָנאָמע געגנט איז צו זען פון
 דעם, וואָס, לעמאַש, די בויען פונעם מעטאָלורגישן קאָמבינאַט אפ
 דער באַזע פון בוריער קוילן און קליינכיגאנישן איזנז איז פאָרויס
 געזען אין די באַשטימונגען פון XVII פארטיי-צוזאַמענפאָר. דאָס
 גייט אונדז די פולע מעגלעכקייט צו רופּן אהין א סאך טויזנטער
 ייִדישע אַרבעטער און אַרבעטנדיקע אפּ שלאָגלערישער אַהבעט. האָס
 איז א סאך א העכערע שטופע אין פארגלייב מיט דער פאָריקער

ארבעט, וועגן עס האָט זיך געהאנדלט בלויז וועגן ליקווידירן די דעקלאַטירונג פונ דער ייִדישער אָרעמשאפט.

פאר יעדן באוויסטיגונג אָנטיילנעמער איז דער סאָציאַליסטי־שער בויגן איז פולשטענדיק קלאָר די באדייטונג, וואָס עס האָט פאר אונדז די פארטיידיקונג פון ווייטן מיזרעכ קעגן אינטערווענצ. איינער פון די גרונט־מאָמענטן פון פארשטאָרקן די פארטיידיקונג פון אונדזערע ווייטמיזרעכדיקע גרענעצן איז באזעצן דעם דאָזיקן קאנט מיט זיכערע, אויסגעהאלטענע מענטשן, וואָס שטארקער מיר ווערן אפן ווייטן מיזרעכ, אלץ ווייטערל ווערט אָפגערוקט די מיר־כאַמע־געפאר. דאָס פאָדערט, אז מיר זאָלן אלץ מער און מער ארענצן די ייִדישע ארבעטער אינ דער סאָציאַליסטישער בויגן אפן ווייטן מיזרעכ, וועלכער נייטיקט זיך אזוי שטארק אינ ארבעט־קראַפט.

די באשטימונג פון דער פארטיי און פון דער רעגירונג וועגן שאפן די אוואַנגאַרד געגנט איז אפ קיין פאל ניט אויסגערעכנט אפ דעם, אז מע זאָל דאָרטן סטאביליזירן די איינטיקע לאגע. די דאָזיקע באשטימונג וועט זיך אָנהויבן א באדייטטוה קנ וואָס פון דער ייִדישער באפֿעלקערונג, וועלכע וועט שפעטער אנט־וויקלען מיט די נייטיקע טעמפן די בויגן פונ דער ייִדישער אוואַנגאַרד נאָמער געגנט.

ס'איז קיין צווייפל ניט, אז מע וועט דארפן אצינד א סאך מער פארשטארקן אונדזער קאמפ קעגן די ייִדי־שע גאָאָנאַליסטן, ווייל זיי וועלן געוויס פרווון אויסנוצן פאר זייערע צוועקן וואו אויסגעהווינלעכ וויכטיקן מאָמענט איז לעבן פון די ייִדישע מאסן, ווי דאָס שאפן צום ערשטן מאל אינ דער געשיכטע א ייִדישע אוואַנגאַרד געגנט. מע דארפ שטענדיק זיין גרייט צו געבן זיי דעם געהעריקן ווידערשטאנד.

די קלאסנפֿינטלעכע שטימונגען קאָנען זעפֿינען זייער אָיס־דרוק אינ פארשיידענע פאָרמען — אָדער אלס ברוזשואַזמע אָנאַליסטישער פרווון צו פארשמירן דעם קלאסנקאמפ אינ דער ייִדישער סוויוע, פארבעטן אימ מיט אן אייגנפֿינטלעכ נאציאָנאַלן פראָנט,

אָדער פארקערט — די סקדע די ירנ, מאכט צו גישט די גאנ-
צע באדייטונג פון דער היסטאָרישער באשטימונג פון אונדזער דע-
גירונג, טרייבט דעכילעס אפ דער יידישער אוואַטאַנאַמער געגנט און
אירע דערגרייכונגען, צודעקנדיק דאָס אלץ מיט לינקאטישע פסעווד-
דאָ-אינטערנאַציאָנאַליסטישע פראזעס. מיר דארפן מיט דער גאנ-
צער פעסטקייט קעמפן קעגן די לינקאטישע קנייטשן און קעגן
די גאציאָנאַליסטישע ארויסטרעטונגען, ווייל די דאָזיקע ביידע פאר-
קריפלונגען פון אונדזער פאָליטיק פירן צו איינס און דאָס זעלבע: צום
פארקריפלען און אונטערניסן די הירעקטיוון פון אונדזער פארטיי
און רעגירונג וועגן שאפן די יידישע אוואַטאַנאַמע געגנט.

מיר דארפן אכטונג געבן אפ דעם, אז דער צוגאנג צו דער דאָ-
זיקער פראגע זאָל שטענדיק זיין א ריכטיקער און א פארטייזש אידס-
זעהאלטענער. די אָנזענדונג פון דער נאציאָנאַלער פאָליטיק וועט-
נייע די יידישע מאסן דארפן געבויט ווערן אפ אינטערנאַציאָנאַלע יע-
סוידעס אינעם העסקעם מיט דער גענעראלער ליניע פון אונדזער פארטיי.
אינעם דער יידישער אוואַטאַנאַמער געגנט, ווו עס וועלן קאָנצע-
טרירט ווערן באדייטנדיקע קאָמפאקטע מאסן יידישע האָרעפאשני-
קעס, וועט זיין א סאך מער מעגלעכקייט צו בויען די סאָציאַליס-
טישע לויטן אינהאלט און נאציאָנאַלע לויט דער פאָרמ יידישע קול-
טור. דער דאָזיקער אומשטאנד וועט פון זייער זייט פארגרינגערן דאָס
ביקומען דעם נאציאָנאַליזם און אנדערע ישדלעכע ווירקונגען.

**

אינעם דער צייט, ווען די ראטנמאכט שאפט די יידישע אוואַטאַנאַ-
מע געגנט, וואקסט אומעטום אין די קאפיטאליסטישע לענדער דער
אנטיסעמיטיזם; אין די לענדער, ווו עס בושעוועט אָפן דער פאשיזם,
לעבט די יידישע ארבעטנדיקע באפעלקערונג אונטער א ישווערן יאָב
און זי איז גיט זיכער מיטן מאַרגנדיקן טאָג: די שטענדיקע סאקס-
נע פון בלוטיקע יידישע פאָגראַמען, דאָס קעסירערדיקע ארויסשטויסן
די יידישע מאסן פון דער פראָדוקציע אאוואו.

די ציגיסטן נוצן אצינד אויס די צייטוואַליקע פאשיסטישע
קאָניונקטור און רופן די ייִדן קיין פאלעסטינע, אָבער די איבערוואַר-

דערונג פון די יידן קיין פאלעסטינע איז געבויט אפ א פוילן
אימפעריאליסטישן באָדן.

כלוין אפ אייט זעקסטכילעק פון דער וועלט — איז ראטנפאר
באנד — איז מעגלעך אויסשעפנדיק לייזן די נאציאנאלע פראגע.
דאָס דארף גוט געדענקען יעדער האָרעפאשניק איז פססער, דאָס
דאָפן ווייס אונדזערע פריינט אפ יענער זייט פון די ראטנ-טער-
נעצן, וועלכע אינטערעסירן זיך מיט אונדזערע דערגרייכונגען.

די הויפט-אופגאבע באשטייט איצט אין דעם, אז דער באשלוס
וועגן דער יידישער אויטאָנאָמער געגנט זאָל ווירקלעך ברענגען צום
פארפעסטיקן און פארהערייטערן דאָרטן אונדזער ארבעט שוין פון
היינטיקן טאָג אָן. און קעדיי מע זאָל אויספילן אלע איבערוואנדער-
רונג-און ביווג-פלענער, איז נייטיק צו פארשטארקן די אָנפירונג
פון צענטער און פון דער געגנט, מע דארף שאפן די נייטיקע צאָל
דאָזיגע און פארפעסטיקן זיי מיט די געהעריקע דורכגעקאנטראָל-
לירטע קאדענץ.

מיט פרייז באגריסן מיר דעם היסטאָרישן באשלוס פון אונדזער
דעירונג. מע דארף אָבער געדענקען, אז דאָס לייגט אפ אונדז ארום
א קאָלאָסאלע פאראנטוואָרטלעכקייט פאר די ווירקלעך באַלשעוויס-
טישע טעמפן פון דער סאָציאליסטישער ביווג אין דער יידישער
אויטאָנאָמער געגנט, וואָס דארף ברענגען צום ווייטערהיין עטאפ —
צום אריבערוואקסן פון דער אויטאָנאָמער געגנט אין א רעפובליק.

דער קאנטישער פארטייקאָמיטעט און דער קאנט-אויספירקאָם פון
ווייטן מיזרעב, דער בירעביחזשאנער ריפארטקאָם און די וויספיר-
קאָם, די יידישע איבערוואנדערער און די גאנצע האָרעפאשנע בא-
פעלקערונג פון דער יידישער אויטאָנאָמער געגנט, דער קאָמערד און
דער געזעהר איז צענטער און אפ די ערטער, די גאנצע פראָלעטא-
רישע געזעלשאפטלעכקייט — אלע דאָפן זיך איצט מאָביליזירן,
קעדיי גיכער און בעסער דורכפירן איז לעבן די באשטימונג פון פאר-
באנדישן צענטראלן אויספירקאָמיטעט פון 7טן מיי וועלכע פאר-
וואנדלעט דעם בירעביחזשאנער ראָיאָן אין א יידישער אויטאָנאָמער
געגנט.

יאָרהונדערטער האָט זיך די געשיכטע פון ייִדישן פּאָלק אַז-
טוויקלט אזוי, אז עס האָט נישט נאָך נישט פארמאָגט קיין אייגענע מע-
לכישקייט, נאָך עס איז אלץ מער און מער צעשטויבט געוואָרן,
אונטערגלידערנדיק זיך אלס נאציאָנאלע מינדערהייט אין אנדערע נא-
ציאָנאליטעריטאָריעלע אָרגאניזמען.

די געזעצן פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, וועלכע זי-
נעג געבויט אפ דעם, וואָס די שטארקע עקספּלאוואַטירן די שוואכע,
פירן אומפאָרמירטע צו נאציאָנאליער אונטערהויקונג, וואָס האָט
דעם ציל צו קעמפן קעגן די קאָנקורענט אין אלע געביטן: אין דער
אינדוסטריע, אין האַנדל און אין פארשיידענע אַרבעט־געביטן. די
נאציאָנאלע אונטערהויקונג דאָרפן האָבן די קלאסן, וועלכע זינען
פארינטערעסירט אין עקספּלאַטאציע. זיי באַמערן זיך אָבער אָפּמאָרן
די מאַסן, צוגעבנדיק זייער פארוואַלטונג־סיסטעם אַ נאציאָנאלן בא-
ראַטער, עס זאָל אויסזען, אז די הערשנדיקע קלאַסן טוען אלץ קלוג-
מערשט אין נאָמען פון די אינטערעסן פון גאנצן פּאָלק.

די בורזשואזיע פון די אונטערהויקטע פעלקער פאסט זיך צו אין
דער אָדער אין אַן אנדער פּאָרם צו דער אלגעמיינער לאַגע אין דער
מעלכע, און די גאנצע לאַסט פון נאציאָנאלן דרוק פאלט אַפּ זי-
פּאָלקסמאסן, וועלכע ווערן דאָפּלט אונטערהויקט — אי אלס קלאַס
אי אלס נאציאָנאליטעט. די אופגאבע פונעם פּראָלעטאריאט בא-
שטייט אין דעם, אז ער זאָל דורכפירן א ריכטיקע ליניע אין דער
נאציאָנאליער פראגע, קעדיי ער זאָל אין געשטאלט פון די אונטער-
דריקטע נאציאָנאליטעטן האָבן זינע טרײַע פארבינדעטע, אפּ וועל-
כע ער זאָל זיך שטיצן אין זיין היסטאָרישן קאמף פאר דער בא-
פריינג פונעם אַרבעטער־קלאַס און פון דער גאנצער מענטשהייט.

די ייִדישע מאַסן האָבן אַן אלטע געשיכטע, דערהויפּט אין רוסי-
לאַנד, וווּ זיי זינען דויערסלאַנג באַזונדערס אַכצוואַנציגסטן פאָר-
פּאָלגט געוואָרן. אָבער גלייכצייטיק, און טיילווייז טאקע דעריבער
זינען די ייִדישע אַרבעטער געווען אַ באַדייטנדיקער פאקטער אין
דער רעוואָלוציע. זיי האָבן גענומען אַנטייל אין פּאָדערשטע
רייען פון דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג פון זינט די באַוועגונג

איז אנטשטאנענ. וועגן דעם זאגט אונדז איידעם דער אנאליז פון נאציאנאלן באשטאנד פון די רעוואָליוציאָנערן, וועלכע זינען איבערגעגעבן געוואָרן צום געריכט און האָבן געהאט פאָליטישע פראָצעסן, אָנהייבנדיק פון די פראָצעסן פון די פאָלקסיסטן ביז די סאָמע לעצטע יאָרן פון צאָרזם. עס איז ווערט אָנצווייזן, לעמאַש, אז דער פראָצעס יודן מיטגלידער פון דער געזעלשאַפט געוועזענע פאָליטיקאטאָרושאנעס און פארשיקטע באטרעפט 25, ביים אונדז דער באפעלקערונג פון פסער באטרעפט דער פראָצעס יודן בלויז 4; אין דער געזעלשאַפט אלטע באַלשעוויקעס איז פאראן בעערעכ 10 פראָצען יודן. די דאָזיקע פאקטן באַווייזן קלאָר, אז די יידישע ארבעטער, און טיילווייז די יידישע האָרעפאשנע אינטעליגענצ, האָבן געענטפערט אפן נאציאָנאלן דרוק מיט א פארשטאנדענע רעוואָליוציאָנערן קאמפ.

איצט רערמאָנט זיך באַזונדערס שאַרף די אויסערגעוויינלעכע רעכטלאָזיקייט פון די יידישע האָרעפאשנע מאסן אין דער פארהאנענענהייט, ווען מע האָט פאר זיי געשאפן א ספעציעלע, „טכומ“, פונ-וואנען מע האָט זיי נישט ארויסגעלאָזט אין די איבעריקע טיילן פון רוסלאַנד, ווען זיי האָבן נישט געהאט קיין צוטריט אין דער אינדרוס-רע און לאַנדווירטשאַפט. די יידישע ארבעטמדיקע האָבן געטראָגן א באַזונדערן שטעמפל: אין זייערע דאָקומענטן פלעגט מען אונטער-שטריכן זייער רעכטלאָזיקייט, אָנצווייזן: „ווינען דאָרטן, וווּ יודן איז דערלויבט“. אין טאָך אָבער איז זיי געווען דערלויבט בלויז צו שטארבן פון הונגער, און אזוי ווי זיי האָבן נישט געוואָלט שטארבן, האָבן די בעסערע עלעמענטן פון די יידישע ארבעטמדיקע געטאָ-אזוינס, וואָס איז נישט געווען „דערלויבט“, דאָס הייסט, זיי האָבן אָנטייל גענומען צוזאמען מיט די ארבעטער פון די איבעריקע נאציאָנאליטעטן אין דער רעוואָליוציאָנערער באוועגונג.

דער אַנטיסעמיטיזם איז געווען איינער פון די ווינקל-שטיינער אין דער אידעאָלאָגיע פון צאָרזם און פון יענע קלאסן, אפ וועלכע ער האָט זיך געשטיצט. דער אַנטיסעמיטיזם האָט עקזיסטירט נישט בלויז אין רוסלאַנד, נאָר אויך אין אנדערע קאפיטאליסטישע לענדער.

דער, ווו ער ווערט פראקטיקירט אויב איצט. די דייטשישע פאשיסטן באווייזן איין דער פראקטיק, אז זיי זיינען די פארווערער פון דער אנטוויקעלונג פון פאליטיק פון לעצטן צאך ניקאליי ראמאנאוו. זיי באמערקן זיך אפילו איין אריבערשטעלן, זיי סטארען זיך, אז די טראגעדיע פון די פערזאנליכע פאגראמען איז קישענעו, אדעס אהן. זאל אויסזען ווי א קינדער-שפיל אנטקעגן די שטענדיקע פאגראמען, וואס די פאשיסטן מאכן אפ די יידישע ארבעטגריקע, וועלכע געפינען זיך אונטער זייער מאכט. דער אנטוויקעלונג און דער באצונאמאלער דרוק פארשטארקט זיך און אלע קאפיטאליסטישע לענדער.

אין צוזאמענהאנג מיט דעם, וואס נאך דער יאָריקער דערפאר-הונג פון זייער רעגירונג האבן די פאשיסטן באווייזן, אז אלע זייערע צור-זאגן זיינען געווען בלאף, אז קיין איין ערנסטע מעלוכע-פראבלעם איז אפ א האר ניט געלייזט, נאך פארקערט, דאס לעבן ווערט אלץ טייערער, עס ווערן אלע גרעסער די שוועריקייטן ניט נאך פון פאליטישן, נאך אויב פון עקאנאמישן כאראקטער, — האבן די פאשיסטן אנגעהויבן פירן א שטארקערע אנטוויקעלונג קאמפאניע, זיי העצן קעגן די יידן, אז די יידן זיינען קלוימערשט שולדיק אין די פאשיסטישע מאפאליעס.

די ענגלישע פרעסע האט דא ניט לאנג געשריבן וועגן די לעצטע אויסערגעוויינלעכע שארפן אנטוויקעלונג פון ארויסטערעטונגען פון די פאשיסטישע לידערס, באזונדערס פונעם פראפאגאנדע-מיניסטער געבעלס. דעם 13-טן מיי איז געבעלס ארויסגעטראָטן אין בערלינער ספארט-פאלאס מיט א רעדע קעגן דער קריטיק פון דער עקאנאמיע-שער פאליטיק פון היטלערס פאשיסטישער רעגירונג. ער האט גע-פרווט דערקלערן די עקאנאמישע שוועריקייטן און די קאטאסטרא-פישע פינאנציעלע לאגע מיטן בויקאט פון די דייטשישע סטאליעס, אין וועלכע, ווי ער האט געזאגט, עס זיינען שולדיק די דייטשישע יידן. די דראָגטען קעגן יידן האבן איין זיין רעדע פארנומען א גרויסן אָרט. די פאשיסטישע רעגירונג האלט אפגעבן, אז מיט דער הילף פון א נייער אנטוויקעלונג פון וועט זיי געלונגען צו פאר-

שטארקן די שאַוויניסטישע שטימונגען און וועגן די אלגעמיינע
אומצופרידנקייט ניט קעגן די פאשיסטן, נאָר קעגן ייִדן.

דערמיט דערקלערט זיך אויך דער אויסשליסלעכער פאקט, וואָס
איז א ספעציעלע נומער פון דער צייטונג „שטורמער“, וועלכע עס
לאָזט ארויס איינער פון די אָנגעזעענע נאציאָנאַל-סאָציאַליסטישע
לידערס שטרייכער, איז איבערגעכאזערט געוואָרן דער בלוט-בילבל
אפ ייִדן. די דאָזיקע העצע ווערט אופגעהויבן אין שטרייכערס אָר-
גאן ניט נאָר טעאָרעטיש, נאָר עס ווערן פראקטיש צוגעגרייט געריכט-
פראָצעסן קעגן ייִדן, ענלעכ צום בייליס-פראָצעס (אין סיען, 1913
יאָר). אפילע די בורזשואזע פרעסע איז ענגלאנד, איז געשטאלט פון
„אָבסערווער“, קאָנסטאטירט, אז פון שטרייכערס בלאט שמעקט מיט
בלוט און אז „די דאָזיקע נעצ פון ליגנס און העצע איז, ווי עס
ווייזט אויס, א צוגרייטונג צו ייִדישע פאָגראַמען“. דער „טיימס“
שרייבט, אז דער „שטורמער“ מיט זינע בלוט-בילבוליס קעגן ייִדן
איז אופגענומען געוואָרן אין דער גאנצער וועלט מיט יאָרן. אויב
דער דאָזיקער מיטלאַלטער וואָלט פראָפאגאנדירט געוואָרן אין עפעס
א צווייטראַגיקער צייטונג, וואָלט מען עס געקאָנט באטראכטן בלויז
פון פסיכאָלאָגישן שטאנדפונקט, אָבער בא דער לאגע, וואָס דער דע-
דאקטער פון דער דאָזיקער צייטונג פארנעמט אין דער פאשיסטישער
אָנפירונג, באקומט די געשיכטע גאָר אן אנדער באדייטונג.

דער „טיימס“ וואָרנט די דייטשישע רעגירונג, אז איר טאָלעראַנ-
טע באציונג צו די מיטלאַלטערלעכע אינסינוואציעס קאָן ברענגען
גרויסן שאָדן דייטשלאַנדס רעפוטאציע, אָפגערעדט שוין וועגן דעם,
וואָס עס קען פירן צו גוואלדטאטן.

מיר נעמען זיך דאָ ניט אָפשאצן, אפ וויפל דער „טיימס“ איז דאָ
אופריכטיק. אָבער זיין ארויסטרעטונג באווייזט, אז די לאגע איז אן
ערנסטע. די אַנטיסעמיטישע פראָפאגאנדע ווערט געפירט פאראלעל
מיטן פארשטארקן די קאמפאגיע קעגן די רעוואָלוציאָנאַרע ארבעטער
אין דייטשלאַנד, פאראלעל מיטן צוגרייטן דעם געריכט-מאָרד איבערן
כאווער טעלמאן, פאראלעל מיטן צוגרייטן די נייע אימפעריאַליסטישע

מילכאָמע קעגן פססר פאר פארכאפן די מינערעטריטאָריעס פון אונז
הזערע פארבאנדזשע רעפובליקאן.

נאָך אינ לאנד פון די ראטן, אינ לאנד פון דער דיקטאטור פון
פראָלעטאריאט, וווּ מע האָט געמאכט א סאָפּ צו דער סיסטעם פון
עקספּלואטירן איינ מענטשן דורכג צווייטן, איז אפ שטענדיק ליקוויר-
דירט געוואָרן אויך דער נאציאָנאלער דרוק און די אומגלייכהייט.

**

אינגיכט נאָך דער אָקטאָבער-רעוואָלוציע איז געשאפן געוואָרן דער
„קאָמיסאריאט פאר יידישע נאציאָנאלע אוינאָנימ“, אינ באשטאנד פון
פאָלקסמאנאצ, וואָס איז דער שפיץ פון אים איז געשטאנען דער באווער
סטאלין, פון די ערשטע כאראַקטיסטיש אָן נאָך דער רעוואָלוציע איז אלס
א מעלודזשע אופגאבע געשטעלט געוואָרן די פראגע וועגן צוציען די
יידישע אָרעמשאפט צו פראָדוקטיווער ארבעט. אלס יידישער קאָמיסאר
האָב אייך ארויסגערופט די אופגאבע צו אָרגאניזירן יידישע פראָדוציר-
ארטעלן און לאנדווירטשאפטלעכע ארטעלן.

די ערשטע טריט איז דער ריכטונג זינען געמאכט געוואָרן נאָך
אין 1918 יאָר, אָבער דער ביהגער-קריג און די בלוטיקע פאָגראַמען פון
די ווייסע גענעראלן האָבן פארהיטעט די ערשטע יידישע ארטעלן, וועל-
כע מיר האָבן שוין געציילט פאר דער קורצע צייט איבער הונדערט.
אין 1924 יאָר איז געשאפן געוואָרן דער קאָמערד (קאָמיטעט צו איינ-
אָרדענען די יידישע ארבעטנדיקע אפ ערד באמ ציק פון פססר) און
אין 1925 יאָר איז מיטן זעלביקן צוועק געשאפן געוואָרן דער געזענד.
דער ערשטער פערזאָן פון דער ארבעט איז געווען באזונדערס
שווער: עס איז אויסגעקומען צו נעמען מענטשן, וואָס זינען גאָר ניט
געוויינט געווען צו לאנדווירטשאפטלעכער ארבעט און מאכט פון זיי
ערהארבעטער איז אזעלכע ערטער, וווּ די לאנדווירטשאפט פאָדערט א
גאנצ היפשע אָנשטרענגונג. די דערפארונג האָט אָבער באוויזן, אז בא
א גוטער אָנפירונג ווערן די יידישע האָרעפאשיניקעס גוטע ערהארבעטער.
באזונדערס האָבן איז דעם פראט מיטגעהאָלפן די קאָלעקטיווע ווירט-
שאפט-פאָרמען. ניט געקוקט אפן באדייטנדיקן אָפּפאָלס צווישן די יידי-

שע איבערוואנדערער, האָט מען פונדעסטוועגן צוגעקליבן פעסטע קאד-
רענ, וואָס האָבן זיך ארויסגעוויזן פאר גאנצ שטאנדהאפטיקע.
נאָך פיר יאָר ארבעט פון קאָמערד און געזעצער אפ אוקראינע און
אין קרימהאָט דער פרעזידענט פון ציק פססר דעם 28-טן מארט 1928
יאָר אויסגעטיילט פאר דער יידישער אינוואנדערונג דעם בירעבידזשא-
נער ראיאָן. דער פרעזידענט פון ציק האָט געהאט אין זינען, אז דאָרט
זינען פאראן קאָלאָסאלע פרייע ערד-מאסיוו און גרויסע נאטירלעכע
ריכטימער, און אז אויב די יידישע אינוואנדערונג וועט געבן גינסטי-
קע רעזולטאטן, קאָן דער דאָזיקער ראיאָן פארוואנדלט ווערן אין א
יידישן אוואָטאָנאָמען אײנס.

בירעבידזשאן איז א ניו באוויינטע ראיאָן מיט א קאָלאָסאלער
טעריטאָריע פון 7.889 טויזנט הא, באדעקט מיט ווערטפולן וואלד, מיט
א גוטער ערד, וואָס פאָדערט אָבער מעליאָראציע, אויסקאָרטשעווען
וואלד, און מיט פארהעלטניסמעסיק ניו קיין גרויסע צוגעגרייטע ערד-
מאסיוו. מע האָבן מוידע זיין, אז די ערשטע איבערוואנדערער קיין
בירעבידזשאן האָבן נישט געהאט קיין פאָרשטעלונג וועגן די שווערי-
קייטן, וועלכע זינען דאָרט פאראן. דאָס האָט געבראכט צו א היפשן
אָפפלוס, אָבער די שטארקערע זינען פארבליבן און האָבן זיך פאר-
פעסטיקט, און זיי האָבן מיר עס צו פארהאנקען די דעפאָלגן.

פון די איבערוואנדערער, וואָס מע האָט געשיקט קיין בירעבידזשאן,
איז דאָרט פארבליבן בא א וועלפט. די איבעריקע זינען ארויסגעפאָרן
מערסטנס אין די שטאָטישע צענטערס פון ווייטג מוזעכ לעמאָשל קיין
כאבארקאָוסק, וואַדוואָוסטאָק, בלאגאָוועשטשענסק אאוו. א טייל האָט
זיך אומגעקערט צוריק. פאר דער לעצטער צייט האָט זיך דער אָפפלוס
פון די איבערוואנדערער שטארק פאקלענערט, ווייל די ארבעט-און די
שטייגער-באדינגונגען האָבן זיך באדייטנדיק פארבעסערט, ס'איז בעסער
אוועקגעשטעלט די ווייניג-בויגן, און די אָנגעקומענע איבערוואנדערער
ווערן באזאָרגט מיט א מינימאלן ווייניג-שעטע. דערנאָך געפינען זיי
א מעגלעכקייט זיך איינצואַרבעטען בעסער. א באדייטנדיקער איבערבאָאָן
איז אויך פאראן אין געביט פון באזאָרגן די איבערוואנדערער מיט דער
גערונג.

דער באשלוס פון ציך פססר פון 7-טן מיי 1934 יאָר וועגן שאפן די יידישע אווטאָנאָמע געגנט איז אָנגענומען געוואָרן אין אזא מאָד מעגט, ווען פססר האָט זיך אָפגעהויבן אפ זייער א הויכע ווירטשאפט־ לעבן, פאָליטישן און קולטורעלן ניוואָ, ווען די גאנצע וועלט איז גע־ צוונגען צו אנערקענען אומדזערע ריזיקע דערגרייכונגען, ווען בא אונדז איז אויסגעבויט געוואָרן און ס'האָט זיך פארפעסטיקט דער פונדאמענט פון דער סאָציאליסטישער געזעלשאפט, ווען דער סאָציאליזם האָט בא אונדז ענדגילטיק געזיגט אין שטאָט און אין דאָרף, די אינדוסטריאַ־ ליזאציע אנטוויקלט זיך בא אונדז מיט הויכע טעמפן, די שווערע מע־ טאלורגיע און די קוילנ־אינדוסטריע, וועלכע זינגען פרויער געווען הינט טערשטעליק אין פראט פון אויספילן זייער פלאן, האָבן זיך שטארק א רוק געטאָן פאָרויס, אפילע דער טראנספאָרט, וועלכער האָט א לאנגע צייט שטארק געהונקען, האָט זיך גענומען רירן פאָרויס און דער־ נענטערט זיך שוין צום אויספילן זינגע מעסלעס־פלענער. די פארזייע־ קאמפאניע איז דורכגעגאנגען מיט א גרעסערן דערפאלג, איידער אפילע אין פאָרוינן רעקאָרדיאָר.

די שאלעמפאָליטיק פון פססר גיט גלענצנדיקע דעזולטאטן. זי שטעלט אוועק אונדזער לאנד אפ די אנטשיידנדיקע פאסטנס אין קאמפ פארן שאלעם. אונדזער לאנד איז איינע פון די גרעסטע מעלבעס, וואָס שפילט א גרויסע ראלע אין דער צווישנפעלקערלעכער פאָליטיק, די מעכטיקייט און שלאכטפיייקייט פון דער רויטער ארמיי איז אפגע־ הויבן געוואָרן אפ זייער א הויכע ניוואָ. די קולטור־דעוואָליוציע אינגעם לאנד פון פראָלעטארישער דיקטאטור מאכט איין דעראָבערונג נאָך דער צווייטער. זי גרייט צו קאָלאָסאלע קאדצען אפ צו פארענדיקן די בוי־ ונג פון דער אָנקלאסעווער סאָציאליסטישער געזעלשאפט ביזן סאָפ פון צווייטן פינפֿיאָר. מיר לעבן אויס אין באווסטזיג פון די מענטשן די רעשטן פון דער אידעאָלאָגיע פון דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט, מיר ליקווירירן די אָפגעשטאנענקייט פון די געוועזענע אונטערדריקטע גאציאָנאליטעטן.

איינע פון די וויכטיקסטע אופגאבן באמ ליקווירירן די אָפגעשטאנענ־ קייט פון די נאציאָנאליטעטן און אויסלעבן אין באווסטזיג פון די

מענטשן די רעשט פון קאפיטאליזם איז שאפן מענטשן פון א ניעמטיג צווישן די געוועזענע אונטערדריקטע נאציאנאליטעטן, וואָס דארפן ענדליכטיק אויסלעבן דעם באזונדערן שטעמפל, וואָס עס האָט אפ זיי אדופגעלייגט דער רעזשים פון צארישן דוירעסדיקן נאציאנאליזם דרום.

בענעגייע די יידישע אהבעטנדיקע אינ פססר דארפן מיר דעם דאָזיקן מאַמענט באזונדערס דיסקאנטירן, ווייל דער אויסשליסלעכער נאציאנאליזם דרום, וועגן וועלכע מיר האָבן פריער גערעדט, דער אַנטיסעמיטיזם און די פאָגראַמען האָבן זיך געמוזט אַפּרופּן אַפּ זייער פסיכאָלאָגיע, אפ זייער פיזיאָלאָגישער און קולטורעלער אנטוויקלונג. ס'איז פארשטענדלעך, אז דער גראד ווירקונג, וואָס די דאָזיקע פאָגראַם האָבן געדאט, איז פאר די פארשידענע שיכטן און גרופעס פון דער יידישער באפעלקערונג געווען אַ פארשיידענער. אָבער די ווירקונג פון דער יידישער „געטאָ", די געצווונגענע אָפּגעזונדערטקייט האָט זיך אַן צווייפּל אָפּגעשפיגלט אפּ די יידישע מאַסן אינ אַ גרויסער מאַס.

אינ פססר, באַ דער האַטנמאכט, ווערט געשאפן אַ גייער טיפּ מענטש, אָדער ריכטיקער געוואָנט, אַ מענטש פון אַ באַשטימטן שטייטן און צווישן די וואָס האָט זיך באַפרייט פון דער יערושע פון דער פארגאנגענהייט. דעם דאָזיקן פראָצעס קאָן מען זייער רעליעפּ נאָכשפירן אויב אפּ די יידישע אהבעטנדיקע, באזונדערס דאָרטן, וווּ זיי געפינען זיך אינ אַ קאָמפּאָקטער מאַסע און דערביי אינ אַבסאָליוט נייט באדינונגען, וווּ אשטייגער אינ די יידישע לאַנד-ווירטשאפטלעכע קאָלקטיוון; דאָרטן איז גלעב קענטיק, און עס האָט זיך אויסגעארבעט אַ גייער טיפּ מענטש נישט נאָר פיזיש, נאָר אויב גייסטיק. ס'איז געמאכט געוואָרן אַ סאָפּ צו אלע יערושע-קרענק. אַנטישטאָט עקסצענטרישקייט, וואָס פלעגט זיך אָפּן באַגעגענען, זעען מיר אַ געזעצטן, סאָלידן מענטשן, וואָס אהבעטן שלאָגלעריש, אַן עססי-דערדיקער אינלעניש, אַן איבעריקן געפילדער, אַ מונטערער, אַ זיכער-רע אינ זיך און אינ זיין אהבעט. דאָ האָבן מיר פאר זיך אַ מענטש, וואָס טראָגט נישט אפּ זיך דעם יאָר פון דער טויזנטיאָריקער יערושע

מיט אלע אירע פאָלגן. דער דאָזיקער מענטש איז עיג פארבונדן מיט
 ניעמ לעבן, וואָס ווערט געצויגט אין „פינפֿינגער“. דאָס פאָלס האָט
 זיך ווי „פאָרנינגערט“, עס לעבט מיט אַ ניעמ יוגנט לעבן, עס לעבט
 נישט מיט דער פארמאגנענהייט, נאָר פארקערט, מיט דער גענווארט אונז
 נאָך מער מיט דער צוקונפט, אַ פאָלס, וואָס האָט איצט אַן אייגענעם
 ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט אין באַשטאנד פון פססר. עמעס, די דאָזיקע
 געגנט דאָרפֿט מען נאָך באַדייטנדיק פארפּעסטיקן, דערנאָך אויסכאַפֿן
 וועט, אויסהאַדעוועט אַן אווטאָנאָמע רעפּובליק, וועלכע וועט דאָס פאר-
 געמעט אַ בעקאָוועדיק אָרט צווישן אירע אלטע האַטנשוועסטער. די
 יונגע ייִדישע געגנט פאַרמאָגט אַזעלכע קאָלאָסאלע מעגלעכקייטן וואָס
 פראַט פון אירע ריכטיגער-רעסורסן, וועלכע פאָדערן דרינגענדיק באַזאָרג
 פרוכפערונג דורך אָרגאַניזירטער שעפּערישער ארבעט. וואו די דאָזיקע
 שעפּערישע ארבעט וועט באַלוינט ווערן פון די מעטאָלאָאָיזערעס
 קוילאָ-אויצערעס און אַנדערע, וועלכע ליגן פאַרבאָרגן שוין טויזנטער
 יאָרן אין אינגעווייז פון דער ערד. די ערשטע פראַוון זינגען שוין גע-
 מאכט געוואָרן. די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט האָט שוין באַקומען אַ
 לויב-אַטעסטאַט. איצט פאָדערט זיך ריכטיק אָרגאַניזירן דאָס באַ-
 הערשן די ריכטיגער.

די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט שאַפט איצט אירע אַן אייגענע
 דערנערונגבאזע. דער פאַרזיי-שעטעכ האָט זיך דאָרטן פון 1926 יאָר
 פאַרגרעסערט אַפֿ 150 פראָצ. און באַטרעפט 31 טויזנט האַ. דערצו
 איז די געגנט אַפֿ 10 יאָר באַפרייט פון אַפליפערן ברויט דער זעלבע
 אַ גרויסע באַדייטונג האָט דאָרטן די גערטנערע, וועלכע האָט זיך אָנגע-
 געהויבן אַנטוויקלען. יעדע וואַנטערנעמונג האָט איר גאָרטן, און די
 ארבעטער — אייגענע אינדיווידועלע גערטנער, וועלכע זינגען אַ גרויסע
 סע שטיצע פאַרן דערנערונגבאָאָאָנס פון דער געגנט.

די קולטורעלע אַנטוויקלונג פון דער ייִדישער אווטאָנאָמע געגנט
 גייט מיט ריזיקע טעמפּ. דאָרטן זינגען שוין פאַראַן באַ 100 שולעס
 צוויי טעכניקומס, 1 לויטשאַפּטלעכ-אויספאַרשערשער אינסטיטוט, 40
 פאָליטאָאָפּקלערערישע אַנשטאַלטן, עטלעכע שולן פון דער צווייטע
 שטופּע און צוויי 10-יאָריקע שולן, 19 הינדערנערטער, 6 קלובן, 7

רויטע ווינקלעך, 2 גענטלעכע צייטונגען נאך 3 צייטונגען פון די פאך-
ליטראטור, בא די ראטווירט, און ממס, איז צענטער איז פאראן, א
היפשע, ביבליאטעק, א שפיטאל, איז האלדז — א די מעדיצינישע
פונקטן. די לעצטע טעג האט זיך דארטן געעפנט א יידישער טעאטער,
וואס האט א גרויסע קולטורעלע באדיטונג.

די אלגעמיינע פערספעקטיוו פון דער יידישער אוואַנזאָמער געגנט
זינען זייער גרויס, ווייל זי פארמאגט קאלאסאלע גאטור-דיכטימער,
וועלכע ווארטן נאך אפ געניטע מענטשלעכע הענט, אפ גוטע אָנפירער
און אָרגאניזאטערס, וואָס קענען אויסנוצן אלצדינג, וואָס די געגנט
פארמאגט. די געגנט האט 4 מיליאָן העקטאר וואלד, וואָס קאָן גיין
פאר עקספּאָרט. איז די וועלדער איז פאראן א סאך פוטער-ווארגלעס,
דערנאָכער פוסס, בערן, סויבלעך און א סאך אנדערע, וואָס גיבן ווערט-
פולן פוטער-ווארג. איז די וועלדער איז פאראן אן א שוין יאָגעדעס.
דאָס איז אויך א גרויסע הילף פאר דער דערנערונג פונדער באפעלקער-
ונג און ס'האט אויך אן אינדוסטריעלע באדיטונג. די טיכט פארמאגט
א סאך פיש.

איז דער ערד פון דער יידישער אוואַנזאָמער געגנט זינען פאראן
אן א שוין ריכטימער. אויסער דעם ארויסבאקום פון גאָלד איז די
בערג פון קליינעם כינגאן, האט זיך דארטן ארויסגעוויזן בא א האלבן
מיליאָר טאָן איזנאָרצ. די רעגירונג האט דעריבער באשלאָסן אויס-
בויען א וואוואָר, וואָס דארף געבן בא א זעקס הונדערט טויזנט טאָן
מעטאל א יאָר. די ערשטע פופציק טויזנט טאָן וועט מען באקומען שוין
איז 1937 יאָר. קוילן איז פאראן איז געגנט גופע און בישיינעס
ליגט דער בארימטער קירמאָזבוריידישער קוילנבאסיין.

עס זינען פאראן קאלאסאלע זאפאסן גראפייט, מינעראלשטיין, פאר-
שיידנארטיקסטע בוימאטעריאלן. ס'איז אויסגעבויט א וואפנע-וואוואָר,
א רעמאָנט-וואוואָר, ציגל-וואוואָר, פאבריק פון בוי-דעטאלן, א גיי-
פאבריק. עס זינען אָרגאניזירט געוואָרן בא א צוואנציק פארשיידענע
אָפּעראטיווע געווער-בארטעלן, אן עלעקטרישע סטאנציע ארג.

דער קלימאט איז דער יידישער אוואַנזאָמער געגנט איז ביי גאָר

א געזונטער. קיינע אַרטיקע ספעציפישע קראנקייטן, ווי האַס טרעפט
אמאָל אין אנדערע ערטער, זינען נישטאָ.

א באזונדערע באדריטונג האָט דער ווערטפולער קוראַרט „קולדור“,
וואָס געפינט זיך אין דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט („קולדור“ בא-
טייט אפּ דער שפּראַך פון די צאָפּנפּעלכער — „הייסער קוואַל“). דאָס
שוועבלאָזיער-וואסער פון דאָזיקן קוראַרט האָט א טעמפּעראַטור, וואָס
דערגייט ביז 71 גראַד. אזא וואסער מיט אזא טעמפּעראַטור טרעפט זיך
זייער זעלטן. דער דאָזיקער קוראַרט האָט נאָך אין 1931 יאָר געפּעט
זיין 10-יאָריקן יוביליי. אין קולדור זינען פאַראַן פיר סאָנאַטאָריעס
מיט 350 בעטלעך, וואָנעס, א קאָנפּראַטאָריע, א רענטגען-קאָבינעט,
עלעקטרישע היילונג אאוו.

קולדור ווערט דערווייַל אויסגענוצט נאָר טיילווייַז. זינע 10 הייסע
שוועבלאָזיער-קוואַלן קאָנען דורכלאָזן א יאָר 30 טויזנט קראַנקע. דער
דאָזיקער קוראַרט איז, לויט זינע היילונג-אייגנשאַפטן, ענלעך אפּ פאַ-
טיגאַרסן. אין קולדור היילט מען פון רעוּמאַטיזם, פון אָרגאַנישע
נערוּן-קראַנקייטן, פון פרויען-קראַנקייטן, פון ווענערישע קראַנקייטן,
פון בייגער-טובּערקולאָז און פּאָדאַגרע.

דער אלגעמיינער וואָס פון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט און
איר אנטוויקלונג מיט מער גיכערע טעמפּן וועט זיך אָפּרופּן אפּן פאַר-
פולקומענע דעם דאָזיקן מערקווירדיקן קוראַרט, וואָס האָט א גרויסע בא-
דריטונג נישט נאָר פאַר דער געגנט, נאָר אויך פאַרן גאַנצן וועלט מיט
רעכ. מע האַרפּ וואָס גיכער פאַרגרינגערט דעם צוטריט פון די ארבעטן-
דיקע קיין קולדור, באַטשט מיט דעם, וואָס מע זאָל מאַכן גרינגער דורכ-
צופאַרן דעם מעהאלעך פון 34 קילאָמעטער, וואָס טיילט אים אָפּ פון
דער אינזאנדיסטאַנציע: מאַכן א געהעריקן שאַסיי-וועג און אינשטעלן
אן אויטאָבוס-פאַרקער.

*
**

מע קאָן זיין זיכער, אז די ווייטערדיקע איבערוואַנדערונג אין דער
ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט וועט גיין מיט א סאך גיכערע טעמפּן,
און די קאָלאָסאַלע אופגעפיינקייט פון דער דאָזיקער געגנט וועט פאַר-

פולט ווערן מיט ענטוואקסונג פון דער סאציאליסטישער ביונג אפן
וויסן מיזערע, וואס וועלכ ביוענ איינציטיק זייער אווטאגאמע נעגנט
די אנטוויילעמער פון דער האזיקער ביונג זענען נאך יידישע איי-
בערוואנדערער פון פססר: פון אוקראינע, וויסרוסלאנד, מיזעווענגענט
אא. נאך אויב איבערוואנדערער פון אויסלאנד. איז דער יידישער איו-
טאגאמער נעגנט זענען פאר די לעצטע יאָרן געקומען צו פאָרן הונדער-
טער יידישע ארבעטער פון אמעריקע, פוילן, ליטע, פראנקרייך, לעט-
לאנד אא. אהער ציט זיי צו די קאָלאָסאלע ערדשעטעכע, וואָס פאר-
מאָגן אלע ריכטיגער, וואָס זענען נייטיק דעם מענטשן, ער וואָל קאָנען
גליקלעכ לעבן איז דער סאציאליסטישער געזעלשאפט פון זיין קאָלעק-
טיווער מעכאניזירטער ארבעט. דאָ קאָן מען שטעלן צו דינסט דער מענ-
טשעכער געזעלשאפט אלע קויכעם פון דער נאטור און פון דער טעכניק.
איז די קאפיטאליסטישע לענדער, לעמאָש, איז ענגלאנד קומט
אויס אפ איין קוואדראט-קילאָמעטער 250 מאָן (און איז דער יידישער
אוטאגאמער נעגנט — 0.6 מאָן) דאָס איז בלוז א רעזולטאט פון די
ווידערשפּרוכ איז דער קאפיטאליסטישער וועלט. יעדע אימפעריאליס-
טישע מעלכע שטרעכט צו פארמאָגן וואָס מער טעריטאָריעס. אויב זי
קאָן זיי אליין נישט אויסנוצן, איז זי צופרידן דערמיט, וואָס זי לאָזט
אנדערע זיי נישט אויסנוצן. קאפיטאלן ווערן ארענגעלייגט בלוז וואהי, וון
זיי גיבן דעם קאפיטאליסט א גרעסערן רעוועכ. דאָס פירט צו א
גוואלדיקער קאָנצענטראציע, צו אַן ענגשאפט, צום צונויפזאמלען א
גוואלדיקע צאָל מענטשן אפ א קליינעם שעטעכ איז די סאמע נישט צו-
געפאסטע ערטער. די מענטשן ווערן דאָ געבראכט פאר א קאָרנן צום
קאפיטאל, און איז דער וועלכער צייט זענען פאראן געגנט, וועלכע
זענען פוסט און וויסט.

קאָלומאן דער סאציאליזם האָט געזיגט בלוז איז איין זעקסטל פון-
נעם ערד-קליינע, איז פססר, קאָלומאן דעם פססר דראַעט קעסיידער
אן אָנפאל מיצאד דעם אימפעריאליזם, וואָס איז אלע לענדער בא-
וואָפנט פון קאָפּ ביז די פיס, איז ווייער שווער גלייב צו באפרייע זיכ
פון דער שווערער יערושע, וואָס די קאפיטאליסטישע וועלט האָט אי-
בערגעלאָזן דעם פראָלעטאריאט, נאָך א קאָלאָסאלער ישריט איז שוין

געמאכט. דער לאקאמאטיוו פון דער רעוואלוציע איז אלט פארויס מיט א
 גוואלדיקער קראפט און געשווינדקייט, און דא ווערן ארענגעצויגן
 איין שעפערשן לעבן נייע מענטשנ-שיכטן, וואס זינען געווען דערשלאגן,
 פארווארפן, וואס האבן געווארט געשטיקט און פויזש, וואס זינען
 פארווילדעוועט געווארן און האבן געשמאכט אונטערן נאציאנאלן יאָב.
 די דאָזיקע שיכטן לעבן אופ צו א ניי אינדוסטריעל לעבן. פארוואָר-
 פענע האַיאָנען, געגנט און קאנטן ווערן פאָרגעשריטענע און אָנפירן-
 דיקע. פריער האָט מען די דאָזיקע טעריטאָריעס געהאלטן אין א פאר-
 לאָזענעם צושטאנד, מע האָט זיי פארוואנדלט אין פארשיקונג-ערטער,
 און מע האָט דאָרט נישט געזען קיין סימאָני פון מענטשלעכער קול-
 טור. דער סימבאָל פון די דאָזיקע ראַיאָנען איז געווען דער בער מיט
 זיין זעקס-טאדאָשימדיקן שלאָפ, וואָס האָט זיין באשרענקטן „טכום“
 און זיין באשרענקטן כלישן האָרזאָנט.

פסער שאפט א נייע קראפט, וואָס שפיגלט אָפּ דעם ווילן פון דער
 נייע מענטש. דאָרטן, אין סיביר, ווו עס האָט געלעבט דער „טשאַל-
 דאָן“, ווי עס פלעגן מיט ביטל אָנרופן דעם אָרטגעבירטיקן סיביר-
 ריאק די אָנגעקומענע אייראָפּייער, איז איצט אופגעקומען א נייער
 מענטש — דער קוזבאסעוועץ, וואס פארמעסט זיך מיט די גרעסטע
 אינדוסטריעלע גיגאנטן אין דער וועלט, וואָס איז זיכער אין זיין ניי-
 צאָכן. דער דאָזיקער נייער מענטש, דער כויער פון סאָציאַליזם, האָט
 בעדייע אפצוהייבן אפן מיזרעכ א גרויסע אינדוסטריע, שאפן דאָרטן
 א דריטע קוילן און מעטאלורגיע-באזע בא די טויערן פון צאָפנדיקע
 אָקעאן — אין אלדאן און יאקוטיע, בא די טויערן פון שטילן אָקעאן,
 אויסנוצן די ריכטע קוילנ-רעזערוון פון קירמאָבוריי, אפן מעטאלור-
 גישן ארץ פון דער יידישער אוואַנגאַמער געגנט און די בערג פון דעם
 קליינעם כינאן. פסער, אלס פאָרבילד פון דער קינפטיקער אלוועלטלע-
 כער האטנרעפובליק ווויזט אָן דער מענטשהייט איר אנטוויקלונג-וועג.

[*]
 **

אפ ווייטער דארף מען אין דער גאנצער אהבעט פאר דער כווינגט
 פון דער יידישער אוואַנגאַמער געגנט געדענקען, אז די געגנט גייט

אדרייג אינ באשטאנד פון ווייטמיזערעסדיקן קאנט, דער דאזיקער מאַמענט
 איז ווייט ניט קיינ פאָרמעלער, ער האָט א קאָלאָסאלע פאָליטישע און
 פראקטישע באדייטונג. אינ אונזער טאָגטעגלעכער ארבעט הארפן מיר
 פון דעם מאכן קאָנקרעטע אויספירן. מיר זינען זייער פארינטערעסירט
 דעריין, אז די ברייטע מאסן זאָלן מער גענוי אינפארמירט זיין וועגן
 אלע באזונדערקייטן פון דער יידישער אויטאָנאָמע געגנט. מיר הארפן
 זי מער גענוי דערלערנען, געבן די נייטיקע געאָגראפישע קארטעס, נאָר
 גלייכצייטיק הארפן מיר דערלערנען די יידישע געגנט א פון פאָן פון
 דערלערנען דעם ווייטמיזערעסדיקן קאנט אינאנצן גענומען, אינ צוזא-
 מענהאנג מיט די אלגעמיינע פראָבלעמעס, וועלכע שטייען פארן קאנט.
 גלייכצייטיק הארפן מען זיך דערשלאָגן, אז די ברייטע האָרעפאשנע מאסן
 פונעם ווייטן מיזרעכ זאָלן זיין באקאנט מיט דער יידישער אויטאָנאָ-
 מער געגנט. שאפן א געהעריקע פעסטע געזעלשאַפֿט צוזאמען אינ ווייטן
 מיזרעכ איז אַן ערשטאָנדיקע וויכטיקע אופגאבע. מע טאָר מער ניט
 דולדן אזא לאגע, ווי מיר האָבן געהאט ביז דער לעצטער צייט, אז
 אינ ווייטן מיזרעכ גופע, האָט מען וועגן בירעבידזשאַן געוויסט ווייני-
 קער ווי אינ אנדערע ערטער.

מיר האָבן ברייט פאָפולאריזירט דעם לאָזונג, וואָס אסאך באוויי-
 זיט האָט געזאָגט, וואָרפן אינ די טעג, וועגן מע האָט פראָקלאמירט די יידישע
 אויטאָנאָמיע. — אינ צוזאמענהאנג מיטן רעגירונג-אקט פון 7-טן
 מיי, און פססד בייט די יידישע אויטאָנאָמע געגנט. מיר טרעפן
 דעם דאָס לאָזונג אינ די באגריסונגען פון א ריי ארבעטער-ארגאני-
 זאציעס מיט אונטערנעמונגען, אינ דער באגריסונג פונעם סעקרעטאר
 פון אלקהראַנישן ציק, כ' ווויצעבאָווסקי, אינ די רעזאָלוציעס פון א
 ריי מיטינגען, וואָס זינען פאָרגעקומען אינ צוזאמענהאנג מיטן פראָ-
 קלאמירטן די יידישע אויטאָנאָמע געגנט. פאך אונדז איז באזונדערס
 וויכטיק דער דאָזיקער לאָזונג, קעדיי צוצוגעבן אונזער ארבעט נאָך א
 מער אינטערנאציאָנאלן כאראקטער, קעדיי אויספילן כאווער סטאלינס
 אָטוויזונג אפן XVII פארטיי-צוזאמענפאָר וועגן דערצייען די מאסן
 אינ אינטערנאציאָנאלן געסט. נאָר בא דער דיקטאטור פון פראָלעטא-
 ריאט, וואָס פארווירקלעכט די נאציפאליטיק פון דער פארטיי, דעם

לעניינישן אינטערנאציאנאליזם, האָט געקאָנט געשען אזא „נעם“, אזוי
די ייִדישע נאציאנאליזם, וואָס איז געווען צעשטויבט און מעשעכט
פון יאָרהונדערטער, האָט געקאָנט שאַפן אַ פעסטן קערן אין דער טינגע
נאָך זעקס יאָר אָנגעשטרענגטער ארבעט — שאַפן דעם פונדאמענט
פון אַ ייִדישער אוטאָנאָמער געגנט. מיר ווילנען זיכער, אז דאָס איז
נאָר אַן אָנהייב. מיטן ווייטערדיקן באַזעצן די דאָזיקע געגנט מיט
ייִדישע איבערוואַנדערער, וועלכע דארפן אין דער פראַקטיק באַווייזן
די גאנצע ריכטיקייט פונעם רעגירונג־אַקט פון 7טן מיי 1934 יאָר —
וועט מען פארוואַנדלען די דאָזיקע דערזויגל ווייניק־באלעבטע טעריטאָר
טאָריע אין אַ בליעטדיקן קאנט. די באַפעלקערונג, וואָס וווינט אפּ דער
דאָזיקער טעריטאָריע, וועט עס זיין בעקוועט צו טאָן נאָר מיט דער
געהעריקער הילף מיטאד די אהבעטנדיקע מאסן פון אלע פעלקער אינעם
פסס"ר, וואָס האָבן באַווייזן זיך צו פארפּעסטיקן פאר די יאָרן פון דער
פראַקטישער רעוואָלוציע.

פארשטייט זיך, די גרונט־שטיצע וועט גיין לויט דער ליניע פונעם
דער מעלכע, לויטן ביהושעט, לויט די סמעטעס פון באַזונדערע
פאָלקס־קאָמיסאָריאַטן פון פססר און רפססר און אנדערע צענטראַלע
אנשטאָלטן. א סאך אָבער וועט דאָס האַפן געטאָן ווערן אויף דער
ליניע פון שפּהילפּ מיטאד דער פראַקטישער געזעלש־שעכקייט,
מיטאד די באַזונדערע רעפּובליקן און באַזונדערס מיטאד די פּוילישע פּוילן
דער ייִדישער אוטאָנאָמער געגנט: דעם ציק פון וואָססר און ציק
פון אוואָסר, וווּ עס וווינט די גרונט־מאסע פון דער ייִדישער
רונג אין פססר.

זייער אינטערנאציאנאליע הילף דארף זיך אויסדריקן אין דעם
סאמע וויכטיקן און ווערטפולן פאר דער ייִדישער אוטאָנאָמער
געגנט — זיי דארפן באַזאָרגן די געגנט מיט איבער וואַנדערער
מיט קאָרענ, מיט סאָפּע צו אַלויסטיגן, דערין באַשטייט
אויפן די צענטראַלע אפּגאָבע פון באַהערשן די אָנצאָליקע ריכטיקער
און מעגלעכקייטן פון דער ניער געגנט.
אויפן דער דאָזיקער הילף דארף זיך אויסדריקן אונדזער אינטערנאָ-
ציאָנאליע סאָלידארישקייט, וואָרעם דער מענטש — דער בויער פון סאָ-

ציאליזם איז דאָס סאַמע ווערטפולע אינאונדערע באדינגונגען. די רעפובליקאן דאָרפן אָפּקלייבן די בעסטע מענטשן, וואָס טויגן פאר דער ניער בויגן אינ די קאָמפליצירטע באדינגונגען פון ווייטן מזרעב. דערבני, דאָרפן מען באטאָנען, אז דער לאָזונג „גאנצ פססח בויט די יידישע אווטאָנאָמע געגנט“ באטייט גלויבטיק, אז צוגלייכ מיט די יידישע איבערוואַנדערער, וואָס דאָרפן אהיבן דעריקער געשיקט ווערן, איז נייטיק צוגעבן אויב נישט יידישע קאָדירען, וועלכע וועלן העלפן גיכער אויספילן די פלענער פון בויען אַטאָדעם ריכטסט גרע-נעצראַיאָן.

אינ די באדינגונגען פון בויען א ניע געגנט איז די אינטערנאַציאָנאַלע הילף זייער וויכטיק. ווען די פראָלעטאָריע פון פארשיידענע אונטערנעמונגען וועלן העלפן אינ דער פאָרמ פון שיקן רעמאָנט בריגאדעס צו דער נעהעריקער צייט, העלפן באקומען פארשיידענע דעפיציטע מאטעריאַלן פון די שעפישע פאָרדן אפ די אונטערנעמונגען גען — וועט דאָס האָבן א גוואלדיקע באדייטונג. ווען די ארבעטער וועלן ספעציעל אינ די נייטארבעטשאַען פאָרברייטן מאטאָנעס פאר דער יידישער געגנט, וועט עס באטייטן, אז די אינטערנאַציאָנאַלע סאָלידארישקייט דריקט זיך אויס אינ קאָנקרעטע מייסן. די אַניטאַציע און די פראָפאגאַנדע מיטל די ארבעטער פון די פארשיידענע נאַציאָנאַלע טעטן פאר אויסהאַבן די רעשט פון נאַציאָנאַלער פיינטשאפט, וועלע שטעלט צום שאַנדלעך די אנטפלעקונגען פון אַניטעמיטיזם צוויי דאָ אָפגעשטאַנענע עלעמענטן, וועלכע פאָפוליאַריזירט די בא-שטימט פון דער רעגירונג וועגן אָרגאַניזירן די יידישע אווטאָנאָמע געגנט, זינעט אליין פאר זיך א גרויסער פאָזיטיווער פאַקט אינעם פארווירקלעכן די לעגאַליזאַטאָרישע נאַציאָנאַלע פאָליטיק.

דער אונטערנאַציאָנאַלער מאָמענט איז דער ארבעט פון דער יידי-שער אווטאָנאָמע געגנט האָט אַן אַנטישייחנדיקע באדייטונג אינ דער געגנט גופע, ווייל אפ דער טעריטאָריע פון דער געגנט וווינען פאר-שיידענע נאַציאָנאַליטעטן, וועלכע בויען זי צוזאַמען, מיט געמיינזאַמע קויכעס. זייער ארבעט וועט זיין פרוכטבאר, אויב זיי וועלן נישט געבן דעם קלאסנפֿענט קיין מעגלעכקייט צו צעטיילן דאָרט די ארבעטנדיקע

לויטן נאציאנאלן סימען, אפ באזונדערע לאגערן, אנטוויקלענדיק דעם
נאציאנאליזם, דעם יידישן, רוסישן, אוקראינישן, קאריינישן אאוו.
אינע פון די וויכטיקסטע אופגאבעס פון דער פארטיי-אנפירונג איז
געגנט איז — פארשטארקן מיט אלע מיטלען די אינטערנאציאנאלע
קלאסנ-דערוועגן. די דאזיקע אופגאבע דארפן באזונדערס ארויסגערופט
ווערן פאר דער געזעהר-ארגאניזאציע איז ווייטן מיזרעכ.

מיר דערמאנען נאכאמאל, אז די יידישע אוואגאנאמע געגנט גייט
אריין אין באשטאנד פון ווייטמיזרעכדיקן קאנט, אז דאָרטן ווערט גע-
לויזט איר גורל, איר דערהפאלג אָדער דורכפאל. דאָס איסקהדיקע
העגנט אָפּ פון דער אָרטיקער פארטיי-אָרגאניזאציע און פון איר אָנ-
פירונג, פון די אָרטיקע האטנ-אָרגאנען, פון דער אָנפירונג מיטאד די
געגנטלעכע אָרגאנען, וועלכע דארפן ווערן דורכגעדרונגען מיטן בא-
וויסזונג פון דער קאָלעסאלער פאראנטוואָרטלעכקייט, וואָס די רע-
גירונג-באשטימונג פון 7-טן מיי 1934 יאָר לייגט אפּ זיי ארום.
מיינען, אז מע קאָן אָנפירן מיט דער בויגונג פון דער יידישער אוואַג-
נאָמער געגנט פון צענטער, פון מאַסקווע, פאר 10 טויזנט קילאָמע-
טער, הייסט אָפּמאָרן זיך אליין. ווי אָפּעראטיוו דער קאָמערד זאָל ניט
זיין, ווי דער געזעהר זאָל איז ניט העלפן, וועט דער שווערפונקט
פון בויען די געגנט לייגן אין דער קוואליטעט פון דער ארבעט פון
די אָרטיקע און געגנטלעכע אָרגאניזאציעס.

דאָס איז פארשטענדלעך, נאָר דאָס נעמט אפּ קיין פאל אַפּ אַ דאָר
ניט אראָפּ די פאראנטוואָרטלעכקייט פון יענע צענטראלע אָרגאניזאציע
און אָרגאניזאציעס, אפּ וועלכע ס'איז ווי אַ הויפט-אופגאבע יעדער
לייגט געוואָרן צו מיטהעלפן דער סאָציאליסטישער בויגונג אין דער
יידישער אוואַטאָמער געגנט. מע דארפן נאָך גענויער אַנשטעלן, ווער
פארוואָס איז פאראנטוואָרטלעך, נאָר די אלגעמיינע פאָליטישע פאר-
אנטוואָרטלעכקייט פאלט אפּ יענע, וועלכע דארפן בויען די געגנט. די
געזעהר-אָרגאניזאציעס דארפן זיך אין דער ארבעט נאָך מער מאָבילי-
זירן. דער דערגרייכטער דערהפאלג פארפליכטעט ווייטער צו פאנאדער-
וויקלען די ארבעט.

די צאל מיטגלידער פון געזעצער איז נאך ווייט ניט קיין גענוגדיקע.
 מען דארף גראד איצט אויסניצן דעם מאמענט, ווען עס האט זיך
 ארויסגעוויזן אזא גוואלדיקער אינטערעס צו דער שאפונג פון דער
 יידישער אווטאָנאָמער געגנט, קעדיי ערנסט פארנעמען זיך מיט ווער-
 בירן מיטגלידער פארן געזעצער אין אלע אונטערנעמונגען, איז די קאל-
 ווירט, ראטווירט, אין דער רויטער ארמיי, צווישן דער סט-
 דענשאפט און לערנינגט.

די רעאָנאָניזאציע פון קאָמעד אין דעם פראט, וואָס אין זינע
 הענט ווערט קאָנצענטרירט די אָפּעראטיווע אָנפירונג מיט דער איבער-
 וואנדערונג פון די יידישע ארבעטמדיקע, וועט טיילווייז באפרייען אפ
 די ערטער דעם געזעצער פון דירעקטער ארבעט צו ווערבייגן און אָפּ-
 קלייבן איבערוואנדערער, וואָרעם לויט אַט דער ליניע וועט ארבעטן
 דער אפאראט פון קאָמעד. די אָרגאניזאציעס פון געזעצער וועלן קאָנען
 מער קאָנצענטרירן זייער אופמערקזאמקייט אפ דער געזעלשאפטלעכער
 און פאליטישער איבערזעצונג, אפ ווערבייגן מיטגלידער, אפ אויס-
 זוכן מיטלען, אפן שעפטומ.

אין דער זעלבער צייט דארף מען געדענקען, אז די פראגע וועגן
 מענטשן, וועגן איבערוואנדערער איז פאר דער יידישער אווטאָנאָמער
 געגנט אן אנטשיידנדיקע פראגע, און די געזעצער אָרגאניזאציע וועט
 דארפן אפן סאמע ערנסטן אויפן געזעלשאפטלעכ מיטהעלפן דעם
 אפאראט פון קאָמעד אפ די ערטער צו ווערבייגן און אָפּקלייבן אי-
 בערוואנדערער. ביזוואנען דער דאָזיקער אפאראט וועט געשאפן ווערן,
 דארף מען נאך ענערגישער ווי פריער פאָרזעצן די ארבעט לויט דער
 דאָזיקער ליניע, וואָרעם די פראָגראם פון איבערוואנדערונג איז דער
 יידישער אווטאָנאָמער געגנט דארף אומבאדינגט אויסגעפילט ווערן,
 פונקט ווי עס דארף אויסגעפילט ווערן די פראָגראם פון דער איבער-
 וואנדערונג אין די איבעריקע יידישע ראיאָנען, וועלכע מיר טאָרן
 אויך אפ ווייטער ניט ארויסלאָזן פון אויג. מיר דארפן זיך העלפן דער-
 אָבערן די פאָדערשטע פאָזיציעס אין דער סאָציאליסטישער ביוונג.

אויג באשטאנד פון דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט וועלכע אָרגאַניזירט ווערן 4—5 ראיאָנען, וועלכע דארפן קאָמפּלעקטירט ווערן מיט געהעריקע טוער. דאָס לייגט אַרױס אַפּ די געזעצ־אָרגאַניזאַציעס א פליכט: טייקעפּ אָנצונעמען מיטלען צו באַזאָרגן די יידישע געגנט מיט צוגאַב־קאַרענ, מיט טוער פון די אַגטשפּרעכיקע קוואַליפיקאַציעס. מע דאַרף נעמען אַינ אַכט, אַז א גרויסע ראַליע אַינ דער אַרבעט פון פאַר־וואַנדלען דעם האַיאָג אַינ א געגנט האָט געשפּילט דער פאַקט, וואָס דער האַיאָג אַיז זיבן שטאַדק צעוואָקסן, וואָס ער האָט שוין אַ ביידל זשעט פון 54 מיליאָן רובל, און אַיז צעוואָרפן אַפּ אַ ריזיקן שעטעכ פון העכער 7 מיליאָן האַ. אָנפירן מיט אַימ פון אַינ אָרט, פון צען־טער, ניט האַבנדיק קיין אָנשפאַר אַפּ די ערטער, אַיז ניט מעגלעכ. מיר דאַרפן אַיצט העלפן דער געגנט שאפן און פאַרפּעסטיקן אירע ראיאָנע פונקטן.

די אָרגאַניזאַציע, וואָס ווערט געשאפן אַפּ צו פאַרוואַנדלען דעם האַיאָג אַינ אַ געגנט, דאַרף וויסן, אַז אַינ געשטאַלט פון געזעצ־וועט זי געפינען די נייטיקע אונטערשטיצונג. דאָס דאַרף זיבן אויסדריקן ניט בלויז אַינ רעזאָלוציעס, נאָר אַינ קאָנקרעטע מיינונג, אַינ הילף מיט קאַרענ און מיטלען. מיר דאַרפן אַיצט אונטער פלאַן פון הויצאָעס אַינ דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט פאַר דעם יאָר רעאַליזירן אַינ א פולער מאָס, ווי אַינ צענטער, אַזוי אויב אַפּ די ערטער. ס'אַיז מעגלעכ, אַז אונדז וועט אויסקומען אַ קלער טאָג וועגן ניע אַרבעט־מעטאָדן אַפּ צו פאַרשטאַרקן אונדזער פינאַנציעלע באַזע סײַ אַינ פּסער גופע סײַ אַינ די אויסלעגנדישע הילפ־אָרגאַניזאַציעס פון געזעצ־וועט.

די אָרגאַניזאַציע דאַרף זאָרגן וועגן דעם, אַז ס'זאָל אויסגעאַרבעט ווערן אַ צווייטער פינאַנציע־פלאַן פאַר דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט, מיר דאַרפן העלפן אַינ דער דאָזיקער אַרבעט. מע דאַרף זיבן שוין גרייטן צו לייזן די פּראָבלעם פון כּוּנאַג, גרייטן אַ באַדן פאַר אַ מאַס־האַיבער־וואַנדערונג פאַר דער דאָזיקער גרויסער בוינג, וועל די פּראַגע וועגן קוילן, מעטאַל און טראַנספּאָרט אַיז אַן אַנטשיידנדיקע פאַרן ווייטמירער־כּדיקן קאַנט.

באמ אויסארבעטן דעם פלאג פונ צווייטן פונפֿיף פונ דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט דאָרפֿן מיר געדענקען, אז די ליניע, וואָס איז גענומען אפֿ צו שאפֿן אין דער געגנט א דערנערונג־באזע, דארפֿ דורכגעפירט ווערן מיט דער גאנצער אקשונעס. אָן דעם איז נישט מעגלעך צו פארעסטיקן די איבערוואנדערער. אין די נאָענטסטע יאָרן דארפֿ די מעליאָראציע שטיין אין צענטער פֿון דער אופֿמערקזאמקייט. דאָס דארפֿן געדענקען אויב די אָרגאניזאציעס, וואָס האלטן שעפטומ איבער דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט. די מעליאָראציע איז די באזע פאר דער אינדוסטריאליזאציע פֿון דער נייער געגנט, וואָרעם עס פֿאָדערט זיך א סאך צענדליקער טויזנטער איבערוואנדערער, וועלכע מע דארפֿ באזאָרגן מיט דערנערונג.

דער געזעצ דארפֿ מאַקסימאל אויסנוצן די געשאפענע לאַגע, קען פֿארברייטערן און פארעסטיקן זיין אָרגאניזאציע, פארשטארקן זיין טעטיקייט און אוועקשטעלן ווי געהעריק די ארבעט פֿון אופֿקלערן דעם זיין און די באדילטונג פֿון דעם, וואָס די פארטיי און די רעגירונג האָבן באשלאָסן שאפֿן א ייִדישע אווטאָנאָמער געגנט אין באשטאנד פֿון ווייטמיזערעכדיקן קאנט. גלייכצייטיק דארפֿ דער געזעצ קעמפֿן קעגן די אנטפֿאלעקונגען פֿון נאציאָנאליזם לויט אָט דער ליניע און אויב קעגן יענע, וואָס דערשאצן נישט דעם דאָזיקן פאקט און אינגאָרירן אים. דערבײַ דארפֿ מען באווייזן, ווי די אימפעריאליסטן נוצן אויס די ייִדישע נאציאָנאליסטישע באוועגונג, דעם ציעניזם, שאפֿן אין פֿאַלעסטינע א שטיצפֿונקט פארן ענגלישן אימפעריאליזם.

די ייִדישע קאָלאָניזאציע פֿון פֿאַלעסטינע גייט אפֿ די מיטלען פֿון דער ייִדישער אימפעריאליסטישער ברוזשואויע. די אָנפירונג געפינט זיך אין די הענט פֿון פֿלינקע ברוזשואויע געשעפט־לייט, וועלכע עסס־פֿלאטירן די ייִדישע מאסן, וואָס זינגען פארפירט געוואָרן קיין פֿאַלעסטינע צוליב זייער נויט אָדער צוליב די אנטיסעמיטישע פארפֿאלגונגען אין די קאפיטאליסטישע לענדער, וווּ זיי האָבן פֿריער געווינט. די ייִדישע קאפיטאליסטן אין פֿאַלעסטינע עקספֿלאטירן די ייִדישע מאסן א סאך שטארקער, ווי מע האָט זיי עקספֿלאטירט פֿריער. אין בירעביחושאנער ראיאָן האָט מען די ייִדישע ארבעטנדיקע

מאסנ צוגענומענ מיט אפענע ארעמס, — דער וואָזיקער ראיאָן האָט זיך באַזונדערס שטארק גענייטיקט און נייטיקט זיך אין מענטשן. יעדער נײַער מענטש איז געווען אַן אָנגעלייגטער גאסט, וויל ער האָט געהאַפּט דער אלגעמיינער סאָציאליסטישער בויגונג. אין דער זעלבער צײַט האָרפּ מען פארצײכענען, אז אין בירעבידזשאַן זײַנען נײַטץ קײנע נאציאָנאַלע פרעטערנענטן, וואָס זאָלן וועלן שאַפּן דאָרטן זײער מעלעכישקײט. די גרוב־נאציאָנאַליטעט זײַנען דאָרט דין רוסן. זײ האָבן די מערהײט. די דערפארונג פון בויען די נאציאָנאַלע האַטן רעפּובליקן האָט באַוווּנן, אז די באַצונג מיטאד די רוסישע אַרבעטער און אַרבעטנדיקע איז אַ גוטע, אַ הויכטיקע, אַן אויסגעהאַלטענע באַצױ-ונג צו די אָרגאַניזירטע נאציאָנאַלע אווטאָנאָמיעס. דאָס איז אַ פאַקט פון גרויסער באַדײַטונג.

אפּ דער דערפארונג פון בירעבידזשאַן קאָנען מיר אויך קאָנסטאַטירן, אז זײַנט עס האָט זיך אָנגעהויבן די ייִדישע איבערוואַנדערונג אַהײַן, האָבן זיך דאָרטן אַנגעשטעלט גוטע באַצונגען צווישן די ייִדישע איבערוואַנדערער מיט די אָרטיקע אַלטע אַינװווינער. דעם לעצטן יאָר זײַנען געווען פאַקטן, אז מע האָט די ייִדישע איבערוואַנדערער אַנגעלאָרן אין נײַט ייִדישע קאָלױרטן. די שאַפונג פון אַ ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט איז אין בירעבידזשאַן אַפּגענומען געוואָרן מיט גרויס ענטװואַזם נײַט נאָך דורכ דער ייִדישער באַפעלקערונג, נאָך אויך פון דער נײַט ייִדישער, וועלכע האָט אויסגעדריקט איר גרייטקײט צו העלפּן מיט קאָנקרעטע מײַסימ בויען די ייִדישע געגנט.

אזוי איז די לאַגע אינעם לאַנד פון די האַטן.

ווי האַלט עס אָבער אין לאַנד פון די אימפּעריאַליסטן, אין פאַרלעסטינע, ווהײַן די ייִדישע איבערוואַנדערונג גײט שוין מעשעב פון העכער אַ האַלבן יאָרהונדערט, וווּ זײ האָט אָפּגעקאָסט און קאָסט אָפּ צענדליקער און הונדערטער מיליאָנען דאָלאַרן?

די קאָלאָניאַליזאציע פון פאַלעסטינע טראָגט אַן אויסגעשפּראַכטן אימפּעריאַליסטישן כאַראַקטער, זײ האָט דעם ציל אַרויסצושטױסן פון דאָרטן די אָרטגעבירטיקע אַראַבישע באַפעלקערונג, וואָס ווײַנט דאָרטן שוין טױזנטער יאָרן. די קאָלאָניאַליזאַטערס שטעלן זיך נײַט אָפּ פאַר קײנע

מעטאָדן און באַמײַענ זיך שאַפּט פֿונ די ייִדישע איינזאָמלערער אַ פּעסֶט
אַנשפּאַר קעגן די אַראַבער, וואָס „בונטעוועג זיך“ און שטרעבן צו
באַפֿרײַענ זיך פֿונ אונטערן אימפּעריאַליסטישן יאָך, אינ דער ערשטער
רײַ פֿונ ענגלישן אימפּעריאַליזם, די האַזיקע אימפּעריאַליסטישע קאָ-
לאָניזאַציע פֿונ די ייִדן אינ פּאַלעסטינע ווערט צוגעדעקט מיט היס-
טאָרישע באַבעמסעס וועגן דעם, וואָס די ייִדן האָבן מיט צוויי
טויזנט יאָר צוריק געוווינט אינ קליינאַזיע.

וואָס וואָלט געוואָרן מיט אלע מעלכעס אינ דער וועלט, וועט זיי
וואָלט זיך פֿלוצעם פּאַרגלױסט אומקערן די געשיכטע אפֿ צוויי טויזנט
יאָר צוריק? גאָר די דײַטשישע פּאַשיסטן קאָנען זיך דערטראַכטן דער-
צו, אז מע קאָן אומקערעווען די האַך פֿונ דער געשיכטע צום מיטל-
אַלטער. ס'איז אַבער אַ סאָפּעק, צי די פּאַשיסטן אליין גלייבן ערנסט
אינ זייערע העאָקציאָנערע פֿלענער. אַבער ווי די צײַגניסטן זאָלן זיך
ניט סטאַרען צו דינען די אימפּעריאַליסטן, באַקומט זיך באַ זוי גאָר
ניט און ס'קאָן זיך ניט באַקומען, ווייל זיי באַזירן זיך אפֿ אַ וואַקלדיקן
באָדן. באַ דער ערשטער בעסטער קאָמבינאַציע, וואָס וועט זיי לױנען,
וועלן די אימפּעריאַליסטן לאָזן די ייִדישע קאָלאָניסטן אפֿ העפּקער
אינ די הענט פֿונ די, וועמעס געזעצלעכע נאַציאָנאַלע אינטערעסן די
צײַגניסטן ווילן מאַקערען זיין פֿאַר די אימפּעריאַליסטישע רויבער. אלע-
מען זינען גענוג באַוויסט די שכיטעס אפֿן נאַציאָנאַלן באָדן, וואָס
קומען פֿאַר אינ פּאַלעסטינע צו דער פֿרייד פֿונ די אימפּעריאַליסטישע
באַלעבאַטימ, וועלכע האַלטן זיך אַדאָנק דער סיסטעמאַטישער העצע
און סינע צווישן די נאַציאָנאַליטעטן.

אינ פּאַלעסטינע ווערן די נאַציאָנאַליסטישע שטימונגען פֿאַר-
שאַרפּט, באַזונדערס פּאַרנעמט זיך דערמיט דער פּאַשיסטישער ציעניזם
אינ געשטאַלט פֿונ אַזאַ פֿירער ווי זשאַבאַבאָטינסקי. עס פֿירט אַ שאַרפּע
שאַוויניסטישע אַגיטאַציע אויך די אַראַבישע עפעמדיס. דאָס אלץ פֿירט
אומפּאַרמיידלעך צו בלוטיקע צוזאַמענשטויסן, און באַ געוויסע באַ-
דינגונגען צו מיטלכאַמע-שלאַכטן. דער קריג, וועלכער קומט איצט פֿאַר
צווישן הערזשאס און יעמאַן אינ אַראַביע, קאָן זיך דירעקט אַפֿרופֿן
אפֿן גוירל פֿונ דער ייִדישער קאָלאָניזאַציע אינ פּאַלעסטינע. אויב די

פארייניקונג פון די אראבער וועט פאקטיש פארווירקלעכט ווערן, וועט זיך עס לאָזן פילן אויך אין פאלעסטינע, אויב די אראבער וועלן זיך באפרייען פונעם אימפעריאליסטישן יאָך, וועלן זיי דורכפירן זייערע פלענער קעגן די ציעניסטן. וועלן זיך די אראבער ביט דערשלאָגן עס אינגאנצן, און וויפל מע שטערט זיי אין דעם, וועלן זיי דאָך צווינגען די אימפעריאליסטן מער צו רעכענען זיך מיט זיי.

ווען מיר נעמען אין אכט די באוועגונג פון די אראבער, וואָס האָט דעם ציל צו שאפן אן איינהעלטלעכע מעלוכע אין אזיע, וועלכע זאָל זיין באפרייט פון די אימפעריאליסטישע דיקטאטערס, קאָן מען גרינג פאָרויסזאָגן, וואָס פאר א גורל עס דערווארט די ייִדישע איבערוואונד דערער אינפאלעסטינע. די מאסן קאָנען טייער באצאלן פאר דער פאר- ברעכערישער פאָליטיק פון די ציעניסטן, וועלכע שטעלן אין קאָן דאָס לעבן פון די ייִדישע איבערוואונדערער צומגונסטן פון די אימפעריא- ליסטן. דער איינציקער אויסוועג פאר די ייִדישע ארבעטנדיקע אין פא- לעסטינע פון דער געשאפענער לאגע איז — פארייניקן זיך צוזאמען מיט די האָרעפאשנע אראבער אין זייער געמיינזאמען קאמף קעגן די ציעניסטן און קעגן די אימפעריאליסטישע פארוואַהער זייערע, פארן ניצאָכן פון דער רעוואָלוציאָנערער פרייהייטסבאוועגונג פון די ארא- בישע פעלקער, אונטער דער אָנפירונג פון דער קאָמפארטיי, וואָס אין אירע רייען געפינען זיך שוין די בעסערע רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן פון די אראבישע ארבעטער, פעלאַכן און ייִדישע ארבעטער.

אלס כאראקטעריסטישער שטרייב, וואָס באווייזט, און וויפל פאלעס- טינע איז באגראָט פאר דער ייִדישער באפעלקערונג, קאָן דינען דער פאקט, וואָס אין צוזאמענהאנג מיט דער גרויסער עמיגראציע פון די ייִדן פון דיטשלאַנד, פונדאנען מע לויפט צוליב דעם פאשיסטישן טעראָר, ווערט איצט ארויסגערוקט די אידיי וועגן אופזוכן פאר די דאָזיקע עמיגראנטן א נײַע טעריטאָריע, אפן עקוואטער, אין אנגאָלע אדג. באַלאָני. צו פאָרן אין פאלעסטינע איז איצט פאראן ווייניק, די, וואָס האָבן פארוואַכט דעם טאם פון פאשיסטישן רעזשימ, האָבן מויר רע, און אויך אין פאלעסטינע וועלן זיי טרעפן דעם פאשיזם, די ברוינע העמדלעך.

דער ווילקאנישער צושטאנד פון פאלעסטינע אפן נאציאנאלן באַדן
לאָזט זיך דאָ, פארשטייט זיך, אויך פילן.

יעדער טאָג ברענגט אונדז ונייע אָפּקלאַנגען פון אויסלאַנד אפּ דער
שאפונג פון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט. מיר האָבן באַגרייטער
טע אָפּקלאַנגען און באַגרייטונגען צום צענטראַלן ראט פון געזענד און
אנדערע אָרגאניזאציעס פון ייִדישע ארבעטער און האַרעפּאשניקעס
אין אמעריקע, אווסטראַליע, עסטרייך, פראַנקרייך, ליטע, לעטלאַנד,
ארגענטינע אאוו. אין די אלע באַגרייטונגען ווערט אונטערגעשטראַכט,
אז די אויסבילדונג פון דער ייִדישער אווטאָנאָמיע אין פּסער באַווויזט,
ווי ריכטיק די ראטן לייונג די נאציאנאלע פּראַגע, ואו דאָס פירט „צו
דער פאקטישער ברידערונג און דערנענטערונג צווישן די נאציאנאלי-
טעט, אלס דעוולטאט פון נייע סאָציאַלפּאָליטישע קעגנזייטיקע באַצין-
ונגען אין ראטנפארבאנד“.

די מיטילונג וועגן דער שאפונג פון דער ייִדישער אווטאָנאָמער
געגנט איז אונפגענומען געוואָרן פון די ייִדישע נאציאנאליסטן און
ציעניסטן מיט אָפּענער סינע. ווי דער „עמעס“ דערציילט, איז עס נאָר
זיי געווען אומדערווארט, ווי אַ דונער פון לויטערג הימל, האַנגאט דער
דאָזיקער ואקט איז שוין לאנג געווען אָנגעמערקט. אייניקע בורזשואזע
און סאָציאַל-פאשיסטישע צענטונגען האָבן עס געפרוּווט פארשווינגן,
נאָר לאנג שווינגן האָט מען נישט געקאָנט און ארויסטרעטן אָפּ און
אָפּלייגןענען די וויכטיקייט פון שאפן די ייִדישע אווטאָנאָמיע געגנט
וואָלט באַטיט פארלירן די ווירקונג אפּ די מאַסן, האָבן זיי אָנגעהויבן
ריידן, אז אין אלגעמיין איז דאָס נישט קיין שלעכטע זאך, נאָר באַדער
סיסטעם פון קאָללירטן וועט די פּרוואַטע אינדיאַטור אין דער
ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט דערשטיקט ווערן אאוו. אָבער ווי די
ייִדישע בורזשואזיע און אירע פארטייען, די ציעניסטן און אנדערע,
וואָלן זיך נישט באַמיינען צו טרייבן רעבילעס, וועלן זיך די ייִדישע נאָר-
בעטער און האַרעפּאשניקעס פאנאטערקלינגן אין אלע לינגס.
דערינג העלפן זיי די פאָרגעשריטענע רעוואָלוציאָנערע ארבעטער

מיט זייערע פארטייענ. מיר האָבן אין 'אויסלאנד אין אלע טיילן פון דער וועלט 18 הילף־ארגאניזאציעס פון געזעהר. זיי אלע זינען פרינטשאפטלעך פאחבונדן מיט פססר און זיי פאָפולקאריזירט מיט אלע מיטלען די נאציאנאלע פאָליטיק פון דער ראטנמאכט, באזונדערס בענעגייט די יידישע מאַסן, און העלפן אונזן מאַטעריעל. זיי וועלן, פארשטייט זיך, אויפן באדייטנדיק פארשטאנדן און אנטוויקלען זייער ארבעט, אָדערע ווערן רעגירונגראט פון 7-טן מיי וועט זיי צוגעבן מער ענערגיע, מוט און איינגעשפארטקייט.

מיר וועלן געבן א יוהען כאראקטעריסטיק פון איינער פון די בעסטע געזעהדישע הילף־ארגאניזאציעס אין אויסלאנד, קעדיי דער ליינער וואָל באקומענאָפארשטעלונג וועגן דער באדייטונג, וואָס זייער ארבעט האָט פאר אונדז. לאָמיר געמען אשטוינגער דעם „איסקאַר“ אין אמעריקע. ער איז אנטשטאנען קומאט גלעכצייטיק מיטן געזעהר, מיט 10 יאָר צוריק, און האָט אונדז אויבערגעשיקט גאנץ באדייטנדיקע געלט־סומען אין אויסלענדישע וואלוטע און אין מאשינעס.

זינט מיר האָבן אָנגעהויבן פירן די ארבעט אין בירעביהושאן, (1928), האָט זיך דער „איסקאַר“ אויבערגעשלאָסן אפּ צו באדינען דעם דאָזיקן ראיאָן. ער האָט אָרגאניזירט זייער אַן אווטאָריטעטע עקספע-דיציע, וואָס האָט זייער ערנסט אויסגעפארשט דעם אַיאָן און האָט ארויסגעלאָזט אין אויסלאנד אַ סאָלידע ארבעט וועגן בירעביהושאן. פאר די האָזיקע יאָרן האָט דער „איסקאַר“ אונדז אויבערגעשיקט העכער א פערטל מיליאָן דאָלער, מאשינעס און אינסטרומענטן. אין בירע-בירושאן האָבן זיך באַוויזן די ערשטע אווטאָמאָבילן, מאַטאָציקלען, טראקטערס, יעקסאָוואַטערס, וואָס האָבן גענומען אויפהויבן דעם ניט געזעהרן באָהן, פארווינגלן זינע צעוואָרפענע פונקטן און.

דער „איסקאַר“ האָט צוגעשיקט דעטאלן פאר סטאנדארטדיזער, מאשינעס פאר עלעקטראָסטאנציעס, אויסשטאטונג פאר אַ בלעכ־פאבריק און, קאָמפּרעסאָרן און אַסאך פארשידענע זעגן און אטדערע אינסטרומענטן, א גאָרנטראקטער, אן עלעקטרישע וועשערן, מעדי-קאמענטן, מעדיצינישע, אינסטרומענטן און. דאָס אלץ, וואָס מיר האָבן אויסגעגעבן, גיט אַ געוויסע פארשטעלונג וועגן דעם, ווי אַק-

טיוו די יידישע ארבעטער און האָרעפּאַשניקעס אין אמעריקע אינטע-
 רעסירן זיך צו געזונט מאַכן די עקאָנאָמישע לאַגע אָפּן די יידישע
 מאַסן אַינ פּססר. נאָך אַ גרעסערע נאָרעטונג האָט די געזעלשאַפּטלעכע
 און פּאָליטישע מעטיקט פּון אַזעלכע אָרגאַניזאַציעס ווי „איקאָר“,
 וועלכע דעמאָסטרירן די מיעסע רעכילעס, וואָס עס פאַרשפּרייט אונט-
 זערע סאָנימ. לענגן די דאָזיקע רעכילעס שטעלט דער „איקאָר“ זיין
 ריכטיקע אַינפּאַרמאַציע וועגן פּססר און באַזונדערס וועגן דער לאַגע
 פּון די יידן. די מיטהילפֿ־אָרגאַניזאַציעס קעמפּן קעגן פאַשיזם און
 אַנטיסעמיטיזם און נעמען אַנטייל אין אַלע קאַמפּאַניעס צוזאַמען מיט
 די רעוואָלוציאָנערע עלעמענטן, זיי אַלעמאַסירן די ציעניסטן, זייערע
 מאַכיקאַציעס און רעכילעס וועגן פּססר, זיי דעמאָסטרירן אויך די רע-
 כילעס פּון די יידישע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען, ווי דער „בונד“
 און אַנדערע. אַלס קלאַל, אַרבעטן געוויינלעך די מיטהילפֿ־אָרגאַניזאַ-
 ציעס פּון געזערה אין קאָנטאַקט מיט דער געזעלשאַפּט, פּרעזנט פּון
 פּססר“ אין אויסלאַגער. „איקאָר“ שטיצט זיך אַדערקער אָפּ די יידישע
 רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער.

די דאָזיקע מיטהילפֿ־אָרגאַניזאַציעס פּון געזערה אין אויסלאַגער
 העלפּן אונדז מיט מענטשן און קוואַליפֿיצירטע אַרבעטער, אין וועלכע
 מיר האָבן זיך גענייטיקט אין בירעבידזשאַן. מע האָט אונדז געשיקט
 אַגראָנאָמען, אינזשעניערן, טעכניקער און אַנדערע ספּעציאַליסטן. די
 דאָזיקע באַווירטן האָבן אונדז מיט זייער שלאָגלעדישער געניטער אַר-
 בעט געהאַלפּן און העלפּן נאָך איצט אויך פּראַקטיש בולעטן די יידישע
 אויטאָנאָמע געגנט. עמעס, נייט יאַלע, וואָס זייענע געקומען פּון אויס-
 לאַנד, זייענע האָרט, פאַרבלויבן. אַ גרויסער טייל האָט האָרט אָפּגעאַהבעט
 אַ געוויסע צייט און האָט זיך ציט קעקאָנט צופאַסן צו דער אַרבעט פּון
 פּיאָנערן אין אַ נייער נייט באַוווינטער געגנט און האָט זיך איבערגע-
 גליבן אין אַנדערע געגנטן פּון פאַרבאָרן. אָבער די, וועלכע האָבן זיך
 באַהעפּטקט אין דער יידישער אויטאָנאָמער געגנט, אַרבעטן גוט.
 אין דער יידישער אויטאָנאָמער געגנט זייענע פאַראַן אַרבעטער
 און ספּעציאַליסטן, וועלכע זייענע געקומען פּון אמעריקע, ליטע, לעט-
 לאַנד, אַרגענטינע, פּראַגרייכ, רייטשלאַנד, פּוילן, בעלאַגיע, פּאַלעסטינע,

אאוו. זיי אלע האָבן מיט זייער שלאָגלערישער ארבעט מינגעוואָלפֿן די דערפֿאָלגן פֿון בירעבידזשאַן און האָבן מיטגעוואָלפֿן צו פֿאַר-וואַנדלען אים אין דער ייִדישער אווטאָנאָמע געגנט.

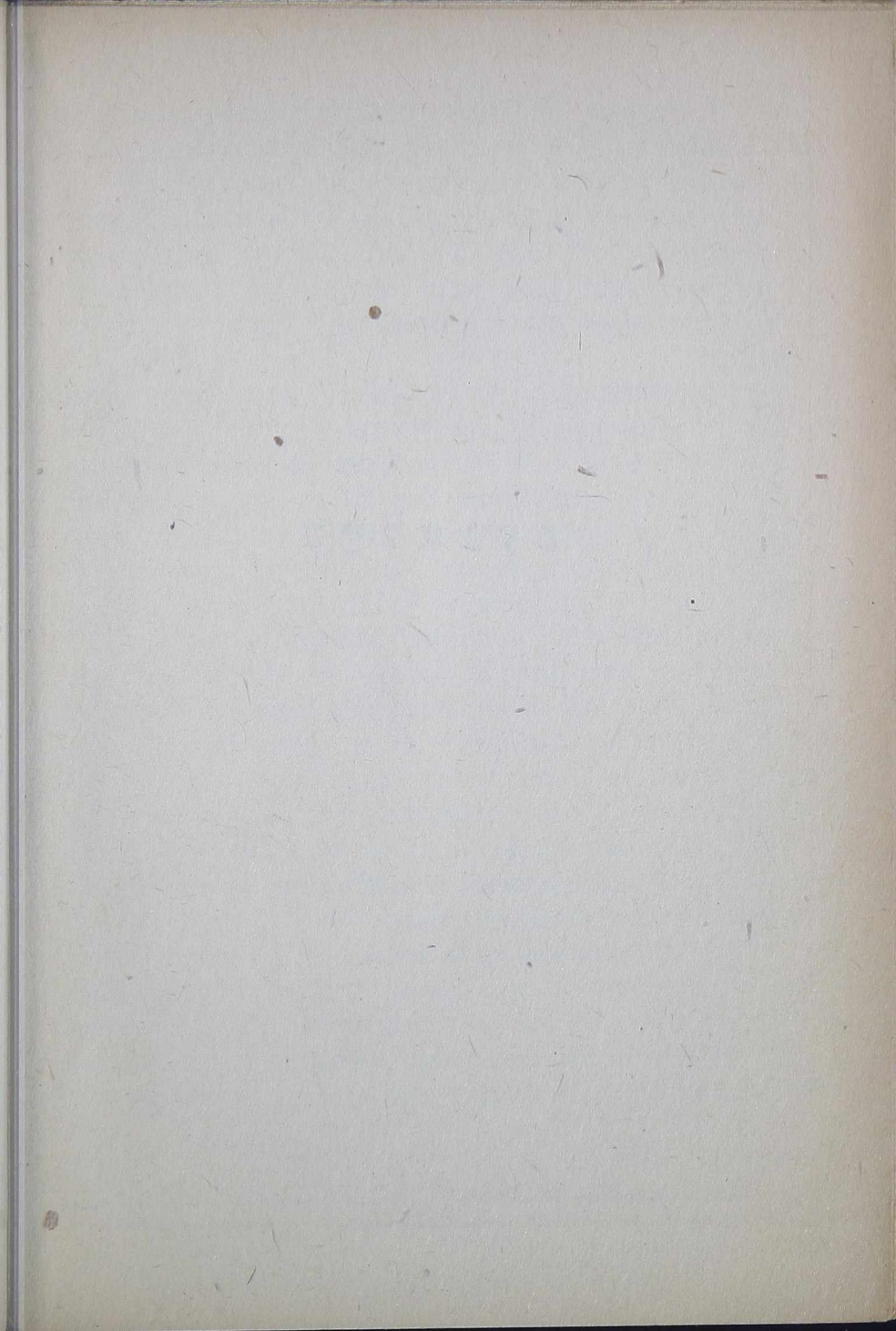
מיר האָפֿן, אז אױב אפֿ ווײַטער וועלן מיר אױפֿגעמען פֿון אױס-לאַנד ייִדישע ארבעטער, וואָס זײַנען גייטיק פֿאַר דער בויונג פֿון דער ייִדישער אווטאָנאָמע געגנט, אפֿ צו פֿאַרגיכערן די טעמפֿן פֿון איר ווױס, אױפֿגעמען אין אַזאַ צאָל, ווי עס וועלן אונדז דערלױבן די באַדינגונגען.

דער ענטוואַרץ פֿון די ייִדישע ארבעטער, וועלכן ס'האָט ארױס-גערופֿן די אױסבילדונג פֿון דער ייִדישער אווטאָנאָמע געגנט, איז זייער גרויס. ס'איז גענוג זיך צו פֿאַרפֿאַרן אפֿ אזאַ פֿאַקט, ווי דער מי-טינג, וועלכער איז אײַנגעפֿירט געווען אין ניו-יאָרק לעקאָוועד העם שפּאַן די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט, וואָס האָט צונויפֿגעקליבן העכער 12 טויזנט אָנטיילנעמער. ווען עס וואָלטן מעגלעך געווען, אזעלכע מיטגינגען אין די זיך פֿאַשיזירטדיקע לענדער, וואָלטן מיר אױב דאָרטן אַן צווייפֿל געהאַט גיט קיין ווייניקער אױספֿאַרשטע אָפּטלאָגען.

אפֿ ווײַטער כאַט אָפּגעליבן ארבעטער און טעכנישן פֿערסאָנאַל פֿון אױסלאַנד פֿאַר דער ייִדישער אווטאָנאָמע געגנט וועט מען דאַרפֿן זייער נאָהענדיק, דורכקאָנטראָלירן, צי די דאָזיקע מענטשן טױגן פֿאַר די שווערע באַדינגונגען אין דער נײַער געגנט — סײַ אין סאָ-ציאַלער הינזיכט סײַ לױט דער פֿהאַפֿעסאַנעלער קוואַליפֿיקאַציע. מיר דאַרפֿן באַקומען אזאַ עלעמענט, וואָס זאָל זיך ליכט קאָנען צונויפֿ-לעבן אין אײַג ארבעט-מישפּאַכע מיט אלע, בויער פֿון דער סאָציאַל-ליסטישער ייִדישער אווטאָנאָמע געגנט.

די ייִדישע אווטאָנאָמע געגנט איז אַ קינד פֿון דער לענינישער נאַציאָנאַלער פּאָליטיק. זי וועט וואַקסן, קרעפּטיקן זיך און ארבעטן טראָגן איר בײַלעס אין דער נאַנעמיינער, ברידערלעכער פֿעלקער-מיש-פּאַכע פֿון אָפּסער, וואָס בױט אונטער דער נאָפֿירונג פֿון לענינס — סטאַלינס פֿאַרטיי די אָנקלאַסעווע סאָציאַליסטישע געזעלשאַפֿט.

בִּי־לֹא־גַעַס

כ' קאלינינס רעדע

אפן אופנעם פון דער מאַסקווער ארבעטער-דעלעגאציע, וואָס
האַט אים באזוכט דעם 28/VI 1934

— אין ראטגפארבאנד, — זאָגט כ' קאלינין, — איז פא-
ראן בא 3 מיליאָן יידן און קיין מעלובישער יידישער איינס איז ביז
איצט נישט געווען. די אויסבילדונג פון דער יידישער אוואַנגאַרד
געגנט שאפט א פּעסט פונדאמענט פון דער יידישער נאציאָנאַליטעט.
איך באטראכט בירעבידזשאַן פונעם שטאנדפונקט פון גרויסע
פערספעקטיוון. מיט דעם פאקט פון שאפן די יידישע אוואַנגאַרד
געגנט ווערט די יידישע פּעלסערשאפט קאָנסאָלידירט און באקומט אלע
סימאָנים פון א נאציע. דאָס שאפן די יידישע אוואַנגאַרד געגנט
עפנט פערספעקטיוון פארן ווייטערדיקן אופבלי פון דער יידישער קול-
טור, נאציאָנאַל לויט איר פאַרמ, סאָציאַליסטיש לויט איר אינהאַלט.
איך פערזענלעך האלט, אז איין איגאָר 10 אדומ וועט
בירעבידזשאַן זיין דער גרונטלעכער קול-
טור-צענטער פון די יידישע ארבעטנדיקע
מאסן.

די געצווונגענע אָפּגעזונדערטקייט, וואָס איז געווען דיטירט דורך
דער פאליטיק פון דער צארישער רעגירונג, האָט פארקאָנטערווירט די
לעבנספיייקייט פון דער יידישער באפעלקערונג אינעם געמאָשאַלעכצ.
און ערשט מיט דער פאנאנדערוויקלונג פון דער סאָציאַליסטישער בוי-
ונג, ווען עס ווערט פארווירקלעכט דער בירערלעכער צוזאמענבונד
פון די ארבעטנדיקע פון אלע נאציאָנאַליטעטן, האָבן זיך פאר די

יִיִּדִישֶׁ אַרבעטנדיקע מאַסן און באַזונדערס פאַר דער ייִדישער יוגנט
געפֿנט גראַנדיזעז פֿערספעקטיוון.

די ייִדישע מאַסן לעבן און אַרבעטן אינעם לאַנד פֿון די ראַטן צו-
גלייב מיט אלע אַרבעטנדיקע פֿון אנדערע נאַציאָנאַליטעטן. אָט איז
אין מאַסקווע פֿאַראַן 40 טויזנט ייִדישע פֿראַלעטאָריע, וואָס אַרבעטן
אין די גרעסטע אונטערנעמונגען. אין די אינדוסטריעלע שטעט פֿון
וועסטרוסלאַנד זינען דאָ זאָוואַדן, וווּ די ייִדישע אַרבעטער באַטרעפֿן
90 פֿראָצענט. די ייִדישע שטעטלדיקע מאַסן, וואָס גייען אין אונ-
דזערע פֿאַבריקן און זאָוואַדן און אין דער סאַציאַליסטישער לאַנד-
ווירטשאַפֿט אַפֿ די ערדפֿאַנדן, וואָס זינען פֿאַר זיי אויסגעטיילט,
ליקווידירן מיט אַ וואַרצל די שטייגערדישע איבערבלייבעכצן פֿונעם פֿאַר-
שאלטענעם געטאָ און באַהעפטן זיך צום גייעם סאַציאַליסטישן אר-
בעטלעבן, וואָס מעקט אַפֿ די שפּורן פֿון נאַציאָנאַלער באַגרענעצט-
קייט און אָפּגעפֿרעמדקייט.

די אויסבילדונג פֿון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט, האַלט
איך, איז פֿאַר אונדז באַזונדערס ווערטפֿול דערמיט, וואָס דאָס גיט
די מעגלעכקייט, דורך קאָנצענטרירן באַדעטנדיקע ייִדישע אַרבעטנדיקע
מאָסן אין דער פֿאַרמ פֿון אַ מעלִיכישן איינס, אַ פֿוה ייִבן אַ פֿ
אַהעכערער שטופֿע די קולטור־שטייגערדישע
באַדינונג פֿון די דאָזיקע מאַסן און שאַפֿט
אַ פֿעסטן באַדן, פֿאַרן עקאָנאָמישן און
קולטורעלן אָפּבלי פֿון דער ייִדישער נא-
ציאָנאַליטעט.

די גרינדונג פֿון דער ייִדישער אווטאָנאָמער געגנט באַטראַכט איך,
אזויאָרומ, ווי אַ רעזולטאַט פֿונעם קאָנסעקווענטן דורכפֿירן די נאַצי-
אָנאַלע פּאָליטיק פֿון דער ראַטנמאַכט, וואָס איז געצילט צו באַוואַקע-
נען דעם עקאָנאָמישן און קולטורעלן אָפּבלי פֿון אלע נאַציאָנאַלי-
טעטן, וואָס לעבן באַ אונדז אין פֿאַרבאַנד.

ביי רעבידזשאַן וועט, אָן צווייפֿל, ווערן אַ בליענדיקע
געגנט, און די ייִדישע באַפֿעלקערונג דאָרט וועט שוין גיט וויסן פֿון
יענע ספּעציפֿישע שטרייבן, וואָס זינען געווען בייסן צאָרומ אייגן-

טימלעכ דעם פארשטויסענעם, דערשלאָגענעם ייִהישן ארבעטגריקן אינ
די שטעטלעכ פון אוקראַינע, פוילן, ווינסרוסלאַנד. די שוועריקייטן איז
נעם סאָציאַליסטישן באהערשן אָט די גאָכ רויע, אָבער אויסשליסלעכ
ריכע געגנט וועלן אויסשמירן א ניעם טיפ ייִד. די איינציגקע
פאָרערג פון באהערשן די ניעע געגנט
וועלן שאפן א פּעסט, נעזונטן דאָר. די וויי
דערשטאנד-קראפט אינעם קאמפ פאר באהערשן די נאטור-ריכטימער
פון דער געגנט האָט דאָ א קאָלאָסאלע פאָזיטיווע באדייטונג. דער
צווייטער דאָר בירעבידזשאנער ייִדן — דאָס וועלן זיין, אויב מע קאָן
זיך אזוי אויסדריקן, קאָוובויענ בענעגייע דער נאטור, אָבער, פאר-
שטייט זיך, אינעם סאָציאַליסטישן מאנעם פון דעם דאָזיקן וואָרט
שוין כא די איינציקע באדינגונגען, ווייס איך, שאפט זיך אינ בירע-
בידזשאן אָט דער ניער טיפ ארבעטמענטש.

שוין איצט הייבן אָן די ארבעטער און קאָלוירטניקעס פון ביר-
דעבידזשאן ביסלעכווייז צו באהערשן דעם ניעם קאנט. זיי פארמאָגן
ניט שלעכטע, קולטורעלע ווויזונגען. עס אנטוויקלט זיך די אָרטיקע
אינדוסטריע און די לאנדווירטשאפט. עס וואקסט דער מאטעריעלער
באזיס פאר דער ווייטערדיקער אנטוויקלונג פון דער געגנט. בא דער
באפעלקערונג איז א גוטע, מונטערע שטימונג.

אויסדערעמעסן, דאָס איז דאָך א לאנד, אן אויסערגעוויינלעכעם
קלייט זינע נאטירלעכע ריכטימער. דאָרט זינען פאראן גרויסע וואלד-
ריכטימער, הויכווארג, פיש, קאסטבארע מינעראלן, גרויסע ארץ-אויצ-
רעס, דאָרט איז פאראן אלץ, אפילע גאָלד.

די מעלכישע אויספֿורעמונג פון בירעבידזשאן עפנט ברייטע
פערספעקטיוו פאר דער עקאָנאָמישער אנטוויקלונג פון דער געגנט.
די גאנצע ווייטערהדיקע ארבעט איז בירעבידזשאן באקומט א מעל-
כישן מאסשטאב און רופט ארויס גרויסע מעלכישע פראָבלעמען צו
באהערשן די געגנט.

דאָס, וואָס די ערשטע צייט ווערט דעריקער אנטוויקלט די אָרטי-
קע באדינגונג-אינדוסטריע, וועט געבן די מעגלעכקייט צו פארפעסטיקן
אין דער געגנט א גרעסערע צאָל איבערוואַנדערער. א באזונדערע בא-

דיטונג האָט פאר בירעבידזשאן דאָס שאפן אן אייגענע דערנערונג-
באזע.

מיט דער פארפּעסטיקונג פון די אָרטיקע סאָוועטישע, פארטייזשע
אָרגאניזאציעס, מיטן וווקס פונעם פּראָלעטאריאט וועט, אָן שומע
צווייפֿל, וואקסן דער אלגעמיינער ווילשטאנד פון דער געגנט און דער
פאנאנדערוויקלונג פון דער אינדוסטריע און גרויסע מאסשטאבן. איי-
נעם פלאן פונעם צווייטן פינפֿיגער יאָר איז איינגעשלאָסן איי-
נע פון די גרעסטע נייבוינונגען פון אל-
פארבאנדרישער באדייטונג — דער ווייטמי-
רעכדיקער מעטאלורגישער קאמבינאט —
אפ דער באזע פון די איזנארצירעכטימער פון כיגנאן, וואָס געפינעט
זיך אפ דער טעריטאָריע פון בירעבידזשאן, און פון די בוריער קוילנ,
וואָס ליגט הארט בא דער גרענעצ פון דער יידישער אוואַטאָנאָמיע.
געגנט. שוין אין 1937 יאָר ווערט דאָ פאָרויסגעזען ארויסצולאָזן 440
טויזנט טאָן פארטיקע טשוהונפֿראָדוקציע.

בירעבידזשאן האָט קאָלאָסאלע פערספע-
קטיוון פאר דער פאמאנדהר ווייסקלונג פון
דער סאָציאליסטישער בוינונג.

אן אוואַטאָנאָמע געגנט איז א גרויסע זאך בא אונדז אין פאר-
באנד. די יידישע אוואַטאָנאָמע געגנט וועט האָבן איר פאָרשטייער-
שאפט אינעם נאציאָנאליטעטגראט און אויך באמ ווציק און האט-
פאָלקאם, א זעלבשטענדיקן ביודזשעט, אן אייגענעם פינפֿיגערפלאן.
דאָס גרינדן די אוואַטאָנאָמע געגנט העכערט שטארק די ראָליע
און די באדייטונג פון אונדזערע אָרגאניזאציעס — קאָמערד אונדז
געזערד, וואָס דארפן, אָנשפארנחיק זיך אפ דער אונטערשטיצונג
פון די ארבעטנדיקע מאסן איז דספּסר, אוקראינע און ווייסרוסלאנד,
געבן אָרגאניזאציעלע און קולטורעלע הילף דער יידישער אוואַטאָ-
נאָמער געגנט.

פּעסע אָרגאניזירן די איבערוואנדערונג
באזאָרענע א גוטן אָפּקלייב — אָט וואָס מ'איז איצט
דאָס סאמע וויכטיקע פאר בירעבידזשאן. פונדאנען זאָל מען שעפן די

קאדערענ? קלאָר, אז דער גרונט-קוואל פונעם מענטשן-מאטעריאל איז דאָס שטעטל און די קליינע שטעט, וואו עס לעבט א קאָמפאקטע יידישע באפעלקערונג. כוץ דעם, ווי דאָס איז שוין געווען אין דער פראקטיק פון באזעצן בירעבידזשאן, וועלן אהין אָן צווייפל, צוזאם מען מיט דער פארפעסטיקונג פון דער געגנט, ארביטוואנדערן בא-שטימטע שיכטן יידישע ארבעטער פון אויסלאנד. בירעבידזשאן פילט א שארפן מאנגל אין קוואליפיצירטער ארבעטקראפט, עס פאָדערט שטויב-ארבעטער, סטאָליערס, טעסלער, שלאָסער און ארבעטער פון אנדערע קוואליפיקאציעס, וואָס צווישן די יידישע ארבעטלאָזע אין אויסלאנד זינען זיי פאראן זייער פיל.

בארינדזיק די אופגאבעס פון די ארבעטער אין מאַסקווע און אנ-דערע אינדוסטריעלע צענטערס, אינעם זיט פון געבן קאָנקרעטע הילפ-דער בויגנג פונעם דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט, שטרעבט מיט אַן איינציקן צווישן יידיש באזונדערס אונטער די באדייטונג פונעם מאטעריעלן און קולטורעלן שטעל-טום פון די ארבעטער-ארגאניזאציעס אי-בער בירעבידזשאן.

— ס'איז נייטיק איינצושטעלן א פעסטע פארבינדונג צווישן די שפּאַראָגאניזאציעס מיט דער יונגער אווטאָנאָמער געגנט. די יידישע ארבעטער קאָנעגן געבן א וועזנטלעכע הילף דער געזעשאפענער געגנט דורך דעם, וואָס זיי וועלן ארויסרוקן פון צווישן זיך פארשיידענע טוער פאר בירעבידזשאן. די פראָפארמירענע, די קולטור-ארגאני-זאציעס, דער יידישער טעאטער אא. קאָנעגן אופטאָן זייער פיל אפ מיטצוהוירקן דעם אופבוי פון בירעבידזשאן.

— געוויס וועט צוזאמען מיט דער אנטוויקלונג פון דער אינדוס-טריעלער בויגנג אין בירעבידזשאן נייטיק ווערן א מאסן-צופלוס אין דער ערשטער ריי פון הויכ-קוואליפיצירטע ארבעטער פון אונדזערע גרויסע צענטערס, באזונדערס פון מאַסקווע. די דאָזיקע הילף וועט מען מוזן אָרגאניזירן און עס קאָן קיין שום צווייפל ניט זיין דערין, אז דער יידישער ארבעטער וועט ארויסווייזן א קאָלאָסאלע אינטערעס צו דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט, וואָס בויט זיך אין ראטנפארבאנד.

ריינדיק וועגט דער קולטור עלער הילף פאר בירע-
בידזשאן, שטריכט ב' קאליניג באזונדערס אונטער די פליכט
פונ דער יידישער ליטעראטור פאר בירע-
בידזשאן.

— האָרט, — זאָגט מיכאָל איזאנאָוויטש, — אינ דער יידישער
אומאָנאָמער געגנט וועלן די יידישע סאָוועטישע שרייבער געפינענ גע-
זונטע, גארהאפטיקע זאפטן פאר זייער שאפונג.

צום שלום זאָגט כאווער קאליניג פאָלגנדיקס:

— ווי איר זעט, איז דרי באשטימונג פונ דער
רעגירונג וועגן שאפן א יידישע אומאָנאָמער
מעגענט נישט קיין דעקלאראציע, נאָר זי
דינגט ארויס קאָנסעקווענט פונ די אופגאבעס צו פארוויקלעכע
לעגנדישע נאציאָנאלע פאָליטיק. די באזעצונג און די פארפעסטיקונג
פונ דער געגנט, די אלמעגלעכע אנטוויקלונג פונ איר אינדוסטריע,
לאנדווירטשאפט און קולטור וועט באקומען די אלזשטיקע אונטער-
שטיצונג פונ דער צענטראלער רעגירונג.

עס קאָן קיין שום סאָפעק נישט זיין דעריין, אז בא דער גינסטיקער
אנטוויקלונג און אינטענסיווער באזעצונג פונ בירעביזשאן וועט זיך
מיט דער צייט שטעלן די פראגע וועגן פארווונדלעג די
יידישע אומאָנאָמע געגנט אינא יידישער
אומאָנאָמער רעפובליק.

כ' קאלינינס ענטפער

אפ די פראג פונעם ייטאקארעספאנדענט אין מאסקווע וועגט דער באדייטונג פון שאפן די יידישע אויטאָנאָמע געגנט

דער מאַסקווער קארעספאנדענט פון דער „יידישער טעלעגראפֿ-אנענטור“ ד. וועג דר און האָט זיך געווענדט שריפטלעך מיט א ריי פראגעס צום פאָרויצער פונעם פארהאנדישן צענטראלן אויספיר קאמיטעט אין פארכידונג מיט דער באשטימונג פון דער האטנדע-גירונג וועגט פארוואנדלען בירעבידזשאנ אין א יידישער אויטאָנאָמע געגנט.

לויטן אופטראָג פון כ' קאלינינס האָט ד. וועג דר און באקומען פאָלגנדיקע ענטפערס אפ זינע פראגעס.

1. די פרינציפן פון דער סאָוועטישער נאציאָנאַלער פאָליטיק ברענגען דערצו, אז יעדע נאציאָנאַליטעט באקומט איר אויטאָנאָמע מעלדזשישע אויספֿורעמונג אין באשטימטע טעריטאָריעלע ראמען. דער אופשטאנד פון נאציאָנאַלע זעלבסטבאוויסזשן און אקטיווקייט פון די ארבעטנדיקע פון יעדער נאציע האָט פארגיכערט די טעמפן פון דער ווירטשאפטלעכער און אָולטורעלער ביונג אין די גרענעצן פון יעדער אויטאָנאָמע נאציאָנאַלער פארייגיקונג. די סאָוועטישע נאציאָנאַלע פאָליטיק האָט שוין פולשטענדיק ארויסגעוויזן איר טיפּע לעבנספּיי-קייט.

2. די יידן האָבן ביז איצט אזא מיג אויספֿורעמונג ניט געהאט, און דאָס האָט זיי געשטעלט אין א ביסל אן אנדער לאגע אין פאר-גלייכ מיט די איבעריקע נאציאָנאַליטעטן.

שוין אין 1928 יאָר, ווען די פארבאנדישע רעגירונג האָט אויס-
געטיילט דעם בירעבידזשאנער ראיאָן פון וויטמיזרעבדיקן קאנט אפ-
צו באזעצן דאָרט ארבעטגדיקע יידן, האָט זי באַרויסגעזען די מעג-
לעכקייט צו אָרגאניזירן אינעם דאָזיקן ראיאָן א יידישן אווטאָנאָמען
אייגנס. בא הינטיקן טאָג שפילג שוין די באזעצטע יידן אינעם דאָ-
זיקן ראיאָן די פירנדיקע ראָליע אין דער גאנצער ווירטשאפטלעכער
אונ קולטורעלער רעקאָנסטרוקציע פונעם ראיאָן. אָט דאָס האָט גע-
מאכט פאר צוועקמעסיק און האָט פארגריכערט דאָס ארויסגעבן די
באשטימונג פון 7-טן יוני 1934 יאָר.

3. די איבעראנדערונג פון די ארבעטגדיקע יידן, וואָס איז פאר-
בונדן מיט צוגרייטן ערד-פאָנדן, מיט בויגנג אאוו, וועט זיך קאָנען
א סאך ריכטיקער און גיכער פאנאנדערוויקלען באמ פאראנענדיג פון
אין אווטאָנאָמער געגנט. דער פראָצענט יידישע באפעלקערונג וועט אין
דער אווטאָנאָמער געגנט בא דער ניער לאגע וואססן א סאך גיכער,
איידער ביז איצט. מיט אייג וואָרט, ווי אנטוויקלונג פון
דער יידישער מעלוכעשאפט ווערט איבער-
געגעבן אין די הענט פון די ארבעטגדיקע
יידן.

4. די יידן באקומען איצט דאָס, וואָס עס האָבן בא אונדז 'אלע
אנדערע נאציזעס: די מעגלעכקייט צו אנטוויקלען מיט אייגענע פאריי-
ניקטע קויכעס זייער קולטור, א גאנצאָנאלע לויט דער פאָרמ 'און א
סאָציאליסטישע לויט איהאלט, צו פארפעסטיקן די ווירטשאפט, צו
האָבן א פאָרשטייערשאפט אין די העכסטע געזעצגעבערישע אָרגאנען
און פארנעמען זייער אָרט אין דער סאָציאליסטישער בויגנג צווישן
אלע אנדערע נאציזעס, האָבן די שטיצע פונעם גאנצן
יראטנפארבאנד אין דער שווערער זאך פון
באהערשן די ווייניק באוויינטע טעריטאָ-
ריע.

5. פונעם אויבן געזאָגטן הרינגט שוין אויך ארויס, אין וואָס
פארא זיך עס קאָן זיין געווינמשן די איבערוואנדערונג פון ארבעטגדי-
קע יידן פון אנדערע לענדער. עס קאָנען אופגענומען ווערן פון דאָרט

מענטשן געוונטע, ארבעטפייקע, וואָס זינען גרויט אויג וואָס שטרעבן
צו באטייליקן זיך אין דער סאָציאליסטישער בויגונג, מענטשן
מיט אזעלכע פראָפעסיעס, וואָס זינען בא-
וונדז אינראטנפארבאנד דעפיציט (בויער,
טעסלער, סטאָליער, מוליערס, דערפארעגע טוער פון פארשידענע
עוונג לאנהווירטשאפט, קוואליפיצירטע מעטאליסטן, מאָטאָריסטן
אאוו.).

דערבין קאָן אָבער נישט פאלג אפן בודזשעט פון ראטנפארבאנד די
הויצאָע וואָס איז נייטיק אפ זייער פאָרן אהער, אפ זייער אינאָרדע-
גונג אויג אויסשטאטונג פון זייער ווירטשאפט.

די יידישע אוטאָנאָמע געגנט *

בירעכירוזשאַן איז לויטן באשלוס פון דער רעגירונג פארוואנדלט געוואָרן אין א יידישער אוטאָנאָמער נאציאָנאלער געגנט. אין אָט די עטלעכע קארגע ווערטער איז אָפגעשפּיגלט די רומפולע לעגיי-עישע נאציאָנאלע פאליטיק, וואָס ווערט אין מע-שעכ פוג העכער 16 יאָר פארווירקלעכט אינעם ראטנלאַנד.

דאָס צאָרישע רוסלאַנד, — די „טורמע פאר פעלקער“ — האָט צעטאָן אלץ וואָס מעגלעך, קעדיי צו זייען פּינטשאפט צווישן פאר-שיידענע נאציאָנאליטעטן, וואָס האָבן באפעלקערט זיין קאָלאָסאלע טעריטאָריע, צענדליקער באפעלק. האָבן באַגרענעצט דאָס רעכט פון דער יידישער באפעלקערונג, פארווערט די יידן צו וווינען אין די אָדער אנדערע פונקטן פון רוסלאַנד, אינגעשטעלט א פראָצענט-נאָרמע פאר יידן אין די לערנאנשטאלטן, באַגרענעצט דאָס צונעמען זיי נאָך די וואוואָרג אאוו. ארג. דאָס אלץ איז געטאָן געוואָרן צוליב דעם, קעדיי צו פארטושן די קלאַסע-ווידערשפּרוכן, וואָס האָבן געפרעסן דאָס לאַנד, מיטן אונטערהעצן איין נאציאָנאליטעט אפ דער צווייטער. ווי א ווילדער קאָשמאר שטייען אופ די בילדער פונעם אידיעקעווען זיב איבער די יידן, דער בייליס-פראָצעס, דער קישענעווער, אָדעסער, האַמלער פאָגראָמען, וואָס זינען דורכגעפירט געוואָרן מיט דער בראַכע פון דער צאָרישער רעגירונג.

אין 1905 יאָר האָט לענין געשחויבן: „...פאנאָדערצינדנדיק די דאנספּינטשאפט און דעם שוואַטימ-האס, קאָן די רעגירונג אפ א צייט

* לייטארטיקל פון „איוועסטאָ“ פון 10-טן מיי 1934 יאָר.

פארהאלטן די אנטוויקלונג פונעם קלאסנקאמפ, אבער נאך אפ א קור-
צער צייט און דערצו מיטן פריז פון נאך גרעסערן פארברייטערן דאס
פעלד פאר א נייעם קאמפ, מיטן פריז פון נאך גרעסערן פאלקצארג
קעגן דער זעלבסטהערשאפט.

די אקטיוואבערדעוואלוציע האט געמאכט א סאפ צו דער נאציא-
נאלער אומגליכעייט. פאר אונדזערע אונזן זייענע אויסגעוואקסן בלי-
ענדיקע נאציאנאלע רעפובליקן, קאנטן און געגנטן. די זיבן רעפובליקן,
וואס גייען אריין אינעם פארבאנד פון די סאָוועטישע סאציאליסטי-
שע רעפובליקן — איז אן איינהעלטלעכע סאָלידארע פאמיליע, וואס
ווענדט אלע אירע קויכעס אפ אויסצובויען די אַנקלאסעווע סאציאלים-
טישע געזעלשאפט.

אבער אויב פאר אונדז איז די נאציאנאלע פראגע שוין געלויזט,
איז אפ פינף זעקסטל פונעם ערדקלעב פארבלייבט די זעלבע לאגע,
וועגן וועלכער וואלדימיר איליטש האט גערעדט.

„די שטורעמדיי ווערט ריפ אינעם באווסטזיין פון די מאסן.“
אלץ מער און מער וואקסט אָן דער רעוואלוציאנערער קרויז. קע-
דיי אויסצומירן אים, קעדיי צו פארהאלטן דעם אומראכמאָנעסדיקן
נאנג פון דער געשיכטע, ווערן אויסגענוצט אלע מיטלען פון דעם
אָפּענעם בלוטיקן פאשיסטישן טעראָר ביז דעם שוין אויסגעפרוּווטן
מעטאָד — פאנאנדערצינדן דעם זאָלאָגישן נאציאנאלן האס.

מיטן אָנשטעל פון וויסנשאפטלעכע טעאָריעס פריידיקן די ניי-
געבאקענע „געלערנטע“ דאָס מאכן אונטערטעגיק די „נידעריקערע“
ראסע אונטער דער „העכערער“, זיי פריידיקן עקספאנסיע אפן מיז-
רעב, וואָס ווערט ארויסגערופן קלוימערשט דורכ דער באזונדערער
מיסיע פון דעם אָדער אנדער פאלק אאוו.

אבער פונקט אזוי ווי אמאָל איז הסלאַנד האָט די נאציאנאלע
פּינטעשאַפט געקאָנט אָפּציען אפ א קורצער צייט די מאסן פון דער
רעוואלוציע, אבער זי האָט נישט געקאָנט ראטעווען די כורזשואזיע פון
איר אונטערגאנג, איז אויב איצט וועלן קיינע שום ראסנ-טעאָריעס
נישט אריינבלאָזן קיין לעבן אין דעם קאפיטאליזם, וואָס איז פארמיש-
זעט פון דער געשיכטע.

אינעם שטג פון דעם אלעם איז דאס פארוואנדלענ בירעכירוזשאנער
דאיקאן איז און אווטאָנאָמער נאציאָנאַלער געגנט — א פאקטער פון
א קאָלאָסאַלער פאָליטישער באדעטונג.

בירעכירוזשאנ איז א געגנט מיט א קאָלאָסאַלער צוקונפט. איר טע-
ריטאָריע — 70 טויזנט קוואַדראַט־קילאָמעטער — באטרעפט ווי בעל-
איע און האָלאַנד צוזאַמען גענומען. פאלעסטינע איז לויט איר טע-
ריטאָריע אין דריי מאל קלענער אָפּן בירעכירוזשאנ. דאָ געפינען זיך
גרויסע אינזאָארצירעכטימער, ברייטסטע ערדמאסיוו, וואָס קאָנען
זוערן, טווענפאכריקן, פאבריקן פון פעטס, פלייש, פוטער, פיברעס
וואו. די רייכסטע וועלדער שאפן א באזע צו אנטוויקלען די וואלד-
אינדוסטריע, זעגמילן, וואלד־כימישע און האַלצ־באארבעטונג־אינ-
דוסטריע. מיטן באהערשן די אלע רעכטימער באשעפטיקט זיך די
ארבעטנדיקע יידן, די, וואָס וווינען איצט אין דעם דאיקאן, און די,
וואָס וואנדערן איבער אהער פון פארשיידענע ערטער פונעם ראטן-
פארבאנד און פון אויסלאַנד.

דאָס גאנצע לאַנד העלפט קעסירער בירעכירוזשאנ מיט מענטשן,
מיט מאשינעס, מיט מאטעריעלע רעסורסן.

אָט די אופמערקזאמקייט און הילף פונעם לאַנד איז א גאראנטיע
פון דער דערפאָלגרייכער אנטוויקלונג פון בירעכירוזשאנ. די לעצטע
באשטימונג פון ציך פון פֿססער עפנט אופ נאָך ארעסערע מעגלעכקייטן
צו פארוואנדלען די יידישע אווטאָנאָמע געגנט אין א פאָרגעשריטע-
נעם דאיקאן פון ראטנפארבאנד.

מיט קיינ זיסניקע ריידעלעך וועגן דעם „פארשפראַכענעם לאַנד“,
ניט קיינ נאציאָנאַליסטישע אָפּנארערן, נאָר ע מ ע י ס ע פ ר אָ ל ע-
ט א ר י ש ע ה י ל פ גיט דאָס לאַנד, ווו עס בויט זיך דער סאָ-
ציאַליזם, פאר אלע פעלקער, וואָס וווינען אין אים, דערנאָכטער אויך
דעם יידישן פאָלק.

פירנדיק און אומראכמאַנעסדיקן קאמפ קעגן די רעשטן פון די
קאפיטאַליסטישע עלעמענטן צווישן די יידן איז בירעכירוזשאנ, וועלכע
די ארבעטנדיקע מאסן פון דער יידישער אווטאָנאָמער געגנט זיך דער-
שלאָנגן איר פולן אופבליי.

„מיר האָבן פארניכטעט דעם גאנצן אלג יאָב. מיר האָבן פאר-
 ניכטעט די גאנצן אלע פרווילעגיאַס און האָבן אונגעשטעלט קאָנ-
 קלאַע גלייכבארעכטיקונג. מיר האָבן פארניכטעט די מעלוכישע גרע-
 נעצן איבער אלע זיין פון וואָרט, די גרענעצ-סלופעס און די טא-
 מאַזישע צווימען צווישן די גאנצן אליטעס פון פססר. מיר האָבן
 אונגעשטעלט די איינהייט פון די עקאָנאָמישע און פאָליטישע איג-
 טערעס פון די פעלקער אין פססר" (ס ט א ל י נ)

ש. די מאנשטיין

אָרגאניזירן די וויסנשאפטלעכע אויספאָרשונג
פון דער סאָציאַל־עקאָנאָמישער רעקאָנסטרוקציע
פון די יידישע מאסן

לענינג האָט אונדז געלערנט אז סאָציאַליזם דאָס איז דיסקאָנט.
אויב איז דער קאפיטאליסטישער געזעלשאפט הערשט א געוויסע
אנאָרכיע ס'אינעם פראָדוציר־פראָצעס אזוי אויב איז דער פארטיי־
לונג פון דער פראָדוקציע, און דאָס איז איינער פון די מאַמענטן,
וואָס רעסן ארונטער די קאפיטאליסטישע סיסטעם, איז די פראָלע־
טארישע ווירטשאפט־סיסטעם געגרינדעט אפן פלאניר־פּרוניציפ, וועל
ס'איז דאָ א רעאלע מעגלעכקייט און אלגעמיינע נויטווענדיקייט
פאר דער צו דיסקאָנטירן און ינאָכ דעם שאפן
דעם ווירטשאפטלעכע פלאן.

אין אונדזער ארבעט צווישן די יידישע מאסן שטייט פאר אונדז
די גאנצע צייט די שארפע באהערפעניש אין א געגויעם, די ס'־
קאָנט פון די סאָציאַל־עקאָנאָמישע פראָצעסס וואָס קומען פאָר בא
דער יידישער באפעלקערונג איז אונדזער סאָוועטישן לאנד. די עקאָ־
נאָמישע ארבעט אונדזערע טראַגט אינגאנצן א סאָציאַליסטישן כא־
ראַקטער און זי דארף זיין געגרינדעט אפ געוויסע וויסנשאפטלעכע
יעדנעם, וואָס אָן זיי איז אומעגלעכ צו פירן א קאָנקרעטע טאָגטעג־
לעכע ארבעט.

זעלבסטפארשטענדלעך, מוז מען זיך רעכענען מיט דער קאָנקרע־
טער לאגע, וואָס עקזיסטירט בא אונדז. די אלגעמיינע סטאטיסטיק

בא אונדז אין לאַנד ווערט געפירט לויט דעם טעריטאָריעלן פרינציפ, ווייל דאָס איז פיל צוועקמעסיקער, איידער לויטן נאציאָנאלן מיר ווייסן גאנצ גוט, אז קומאט יעדע נאציע געפינט זיך איין צייט אין פארשיידענע רעפובליקן. די עקאָנאָמישע סטאטיסטיק ווערט אָבער געפירט הויפטזאכלעך לויט די אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען, לאמחווירטשאפטלעכע אאוו, וואָס געפינען זיך איין באשטימטע ער-טער, אין רעפובליקן. אונדזער אלגעמיינע סטאטיסטיק, ווי געזאָגט, מוז זיך באזירן אפן טעריטאָריעלן פרינציפ וואו זי קאָן נאָר אין א געוויסן טייל אויך דיסקאָנטירן דעם נאציאָנאלן מאַמענט. דערביי איז ניט אלעמאָל גיט מען אים אַפּ די נייטיקע אכט.

אפ וויפיל די יידישע מאסע געפינט זיך געוויינלעך אומעטומ אין דער מינדערהייט, קומט אונדז אויס אָנצוואַנדן א ריי היקפ-מיטלען אפ צו באקומען די נייטיקע אונגענוג פונקטלעכע סאָציאל-עקאָנאָמישע יעדעס, אין וועלכע מיר נייטיקן זיך פאר א וויסנשאַפֿטלעכע אנהייב.

א געוויסע צייט האָט זיך מיט דער עקאָנאָמסטאטיסטישער ארבעט פארנומען דער „אַרט“. נאָך דעם, ווי דער „אַרט“ האָט זיך אריינגעגאָסן איין געזעצ, האָט זיך מיט דער ארבעט גענומען בא-שעפטיקן דער „קאָמערד“. ס'איז געווען א צייט, ווען די קאָנטין-גענט-פראגע פאר דער יידישער איבערהוואַנדערונג איז זייער ברייט ארויסגערקט געוואָרן. האט איין אפילע געווען א רעגירונג-באשטימונג וועגן א ספעציעלער קאָמיסיע איין דער שפיץ מיט פּרעזידענט-מיט-ליד פון פארבאנד'ישן ציך כ' שאַטמאן, וואָס האָט געזאָלט ארויס-שיקן עקספעדיציעס אין די ערטער, פונדאנעג עס גייט די יידישע איבערהוואַנדערונג, קעדיי אויספאַרשן די קאָנטינענט-פראגע. איבער צופעליקע סיבעס איז אָבער די קאָמיסיע צו איר ארבעט וואו גיט צו-נעטראָטן.

שפעטער איז די קאָנטינענט-פראגע קומאט ווי אראָפּ פון טאָג-אָרדענונג אין דער פאָרם, ווי זי איז פריער געשטאנען. א ספעציע-לע באראטונג, וואָס איז פאָרגעקומען באמ'איגנטיטוט פון דער יידי-שער קולטור איין קינעו וועגן דער יידישער עקאָנאָמישער וויסנשאפט-

לעכער ארבעט, האָט אפילו געהאט אַנטעמערקט אײניקע נײַע מאָ-
מענטן אינעם צעקלאנג צו דער פראגע אינ פארבינדונג מיט דער אי-
בערוואנדערונג אינ בירעבידזשאנ. אָבער די וויסנשאפטלעכע פאָר-
שונג פון דער עקאָנאָמישער ארבעט צווישן דער יידישער באפעלקע-
רונג איז האטנפארבאנד איז די לעצטע יאָרן גאטע קענטיק אָפּע-
שוואכט יגעוואָרן ווי אינ צענטער, אזוי אויב אפ די צרטער מיר
האָבן געהאט בלויז אײנצלענע פרווונ אויסצופאָרשן באזונדערע יידישע
שטעטלעכ אינ אוקראַינע (בא א צענדליק שטעטלעכ), ווי אויב אינ
וויסנשאפטלעכ, אָבער נאָר ספאָראדיש.

די איצטיקע באשטימונג פון דער פארטיי און רעגירונג צו פאר-
וואנדלען בירעבידזשאנ וואָס א יידישער אוטאָנאָמער געגנט און די
וויכטיקייט אינ פארבינדונג דערמיט פיל צו העכערן אונדזערע טעמפן
אינ דער ארבעט פון באזעצן די געגנט און פאָר גרעסערן
שטאָדק פון יאָר צו יאָר צאָל איבערוואנדערער אהינ פאָדערט
פון אונדז גענוי צו וויסן דעם באַלאַנס פון ארבעט-
קראַפֿט צווישן די יידישע האָרעפאשנע מאסן. מיר מוזן וויסן ווי
ווייט מעגלעכ גענוי, וואָס איז נאָך בא אונדז געבליבן פון דער יידי-
שער באפעלקערונג אינ שטעטל. נאָך וויכטיקער איז אויסצופאָרשן,
וועלכע טיפן שטעטלעכ מיר האָבן איצט, וואָסערע ארבעט-
דעסורסן זיי פארמאָגן, וואָס טוט זיך ארום זיי.

ס'איז זייער וויכטיק צו וויסן, וואָס שטעלט מיט זיך פאָר די
יידישע יוגנט, אַלס הויפטקאדערען פאר בירעבידזשאנ, ביפראט
די לערנ-יוגנט פון די פארבידזשאנאָוואָדישע שולן, אינאוסטריעלע טעכ-
ניקומס און אנדערע מיטלע און העכערע לערנ-אנשטאלטן.

פאר אונדז איז ביז נאָר וויכטיק צו האָבן א געוויסן דיסקאָנט
פון יידישע ווארבעטער צ. ו. א. איז דער שטיינקוילנאין-
דוסטריע, אינ דער מעטאלורגיע, איבערהויפט אָבער בוינער און אויב
אנדערע פאכן, וועלכע מיר וועלן אינ די גאָענטסטע יאָרן מוזן האָבן
אינ א גאטע ארויסער צאָל פאר דער יידישער געגנט. די אנטוויקלונג
פון דער מעטאלורגיע, די פראַבלעם פון כימיקא, וועלכע אײניקע
טוער פון בירעבידזשאנ האָבן געפרווט, פאָרנאכלעסיק, ווי אַנ אינ-

יען ערשט פאך די וויטערדיקע דוירעס, האָט זיך ארויסגעוויזן פאך
זייער אקטועל, שוין איז דער נאָענטער צוקונפט פונ דער סאָציאַל-
ליסטישער בוינג איז דער יידישער, אָוטאָנאָמער געגנט. צוגלעכ מיט
דער אנטוויקלונג פונ דער אָרטיקער דערנערונג-באָזע מוזן מיר אויך
האַבן איז אויך כּיעגאנ, וועגבויעס אָאוו.

מיר האָפּן זיך גרייטן איז די נאָענטסטע עמלעכע יאָר צו געבן
באַ אַ צענדליק טויזנט יידישע אַרבעטער
פאַרן וועטן מיזערע, און מעגלעכ און מער. דאָס פאָדערט פונ אונדז
צו וויסן פינטלעכ, ווי זיי געפינען זיך, וועלכע פראָפעסיעס און
קוואליפיקאציעס זיי באַזיצן. מעגלעכ, און מע וועט האָפּן א טייל
אויבערקוואליפּיצירט אאוו. מיר האָפּן האָבן די גאנצע צייט די די-
נאמיק פונ די יידישע, אַרבעטער באַ אונדז איז לאַנג, קעדיי מיר
זאָלן קאָנען איז די געהעריקע אַנשטאַלטן אַריינבראַנג אונדזערע פלע-
נער און קאָנטרעטע ציפער, וואָס זאָלן זיין באַגרינדעט בעסער, אויך
דער דער אַמאָליקער קאָמערדישער „יידישער פינפּיאָר“.

די יידישע פּרעסע, וואָס איז אַ גרויסער פאקטער איז
דער באַדינגונג פונ די יידישע מאַסן, מוז אויך שטעלן פאך זיך די
פראַגע פונ אַקטיוון אַנטייל איז דעם אויספאָרשן די עקאָנאָמישע
לאַגע פונ די יידישע מאַסן. דאָס קאָציט זיך צו די צענט-
ראַלע אַרונטן יעצויער אַרטיקער יידישער
צייטונג. ביפראט, און זיי זענען איז דעם לויט זייער אַר-
בעט אלליינאויך שטאַרק פאַרינטערעסירט. די ציפערן, מיט
וועלכע מיר אָפּערירן איז דער פּרעסע, זענען, ערשטנס, ניט קיין
שטאַרק באַגרינדעטע, צווייטנס, ווערן זיי דאָך זייער גיך אַפּאָרעל-
טערט. די יידישע צייטונגען מוזן זיך באַטייליקן באַ אַהאַנזירן
די אויספאָרשונג פונעם עקאָנאָמישן צושטאַנד פונ די יידישע מאַסן.
דאָס האָפּ געמאָן ווערן דורכ די אַנטשפּרעכיקע וויסנשאַפטלעכע
אַנשטאַלטן, דורכ די נאַציאָנאַלישע אָפּטיילן באַ די רעפּובליקאנאישע
ציקל, דורכ די נאַציאָנאַלע אַיז די פאָלקאָמביקל, דורכ די פראַ-
פאַריינע, געזעהד-אָרגאַניזאציעס, די קאָסמאָרישע אָרגאַניזאציעס, אאוו.

מע דאָס נייטיק אָדאָגאָניזירט אַ וויסנשאַפֿטלעכע באַראַ-
ט ווי גאָר אַ פאָרשונגסערעסערטע אַנשטאַלעט, ווי מע זאָל גענוי באַ-
טראַכטן די פראַגע, ווי פראַקטיש צו פאַרווירקלעכען די אָנגעמערקטע
אָנפאַנגע.

באַממט אַזאַ אַלימאַנטאַרע אַינסטיטוט אַינמאַסן אַרבעט אַ ספּע-
ציעלע ייִדישע וויסנשאַפֿטלעכע קאָמיסיע. ליידער האָט זי נאָר באַ-
וווּזן, פאָרמאָדערשיקט אַ געוויסע צאָל אַנקעטעס צו די אַרטיקע געז-
ערד-אָרגאַניזאַציעס, און צו די בילדונג-אַפּטיילע. אַ סאַב ייִדישע אָר-
טיקע לערער האָבן זיך גערן אָפּגערופּט און גענומען אַפּ זיך
קלעבן די נייטיקע מאַטעריאַלן; אָבער דאָס איז נאָר אַ שוואַכער אָנ-
הייב. אינאָם אַקטאַלע קלעבט זיך דער נאַצמיר פּונ ווויזיק אַויספאַרשן
4 טיפּישע שטעטלעך, אָבער דאָס איז פאַר אַקטאַלע אַויב צו וויי-
ניק; אונדז איז נישט באַוווּסט, וועלכע פּלענער זענען פאַרהאַן, אַינ-
וויסנשאַפֿטלעך איז דער ריכטיגער, נאָר קיין סיסטעמאַטישע קענטניקע
אַרבעט אַיז דאָרט אַויב נישטאָ.

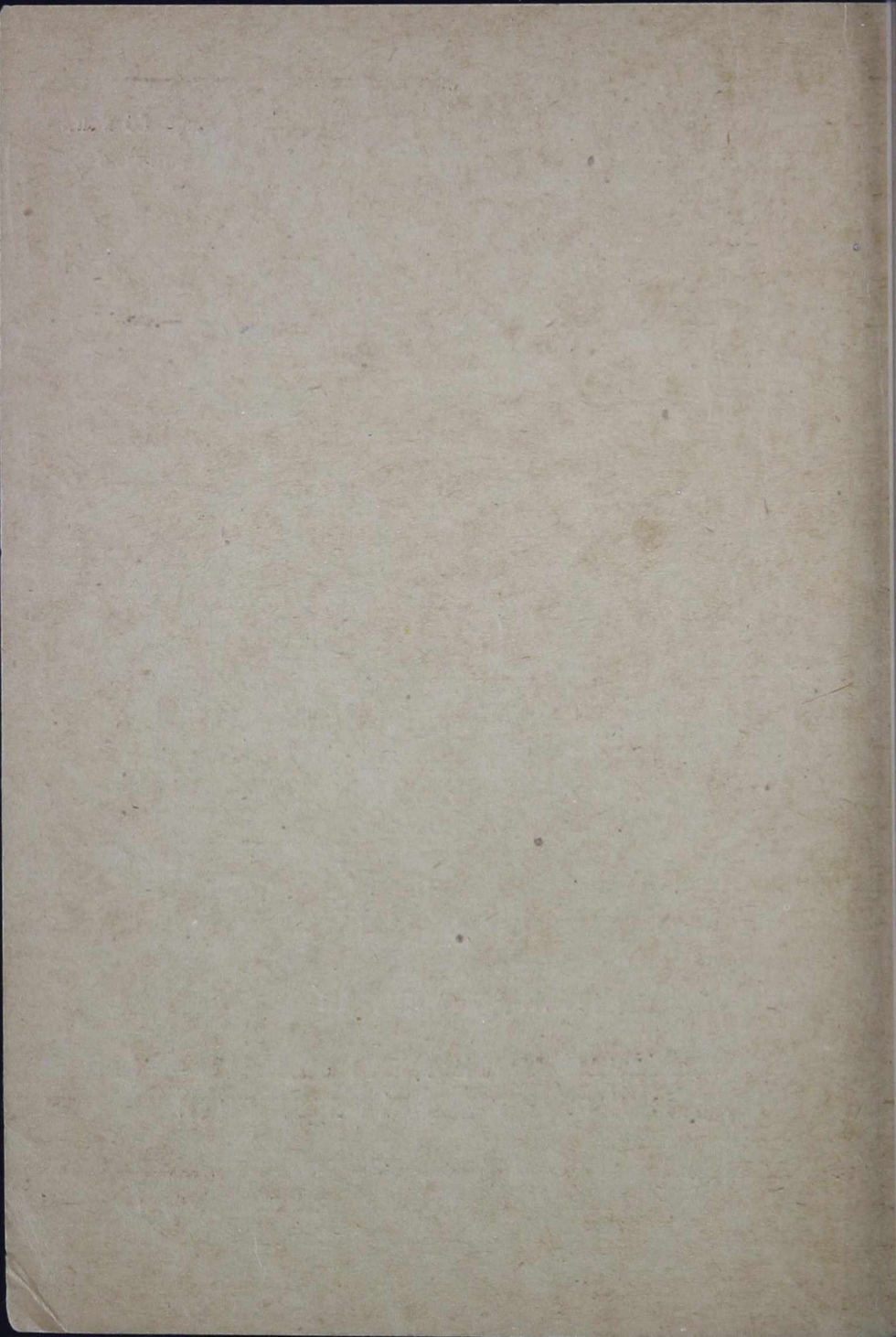
די באַשטימונג פּונ דער פאַרטיי און ראַטנמאַכט וועגן שאַפּן אַ
ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט האָט אָפּגעהויבן אונדזער גאַנצע אַרבעט
צווישן די ייִדישע מאַסן אַפּ גאָר אַ נענער הייב. אפּ דער הייב דאַרפּן
מיר אַויב אָפּהייבן די וויסנשאַפֿטלעכע אַרבעט אַיז די אַנטשפּרע-
כיקע ייִדישע אַנשטאַלעט, וואָס דאַרפּן זיך אַ קער טאָג מיט אַ פּאַנעם
צו די באַדערפּענישן פּונ אַויסבויען די ייִדישע אוּטאָנאָמע געגנט,
אַרויסגייענדיק פּונ די הויכע פּאַדערונגען פּונעם צווייטן פּינפּיאָר
אַנפּצובויען די אַנקלאַסעווע סאָציאַליסטישע געזעלשאַפּט.

Редактор Л. Гольдберг. Техред С. Абрам. Корректор Иткин.

Сдано в производство 22/VI—34 г. Подпис. к печати 10/VII—34 г.
Форм. бумаги 82×110¹/₃₂. 31¹/₂ п. л. 34.000 зн. в п. л.

Тираж 5000 Уп. Главлита В—83666.

Типография изд-ва «Дер Эмес», Москва, Покровка, 9, Зак. 552

вхр 50 коп.

П.-М-6

С. М. ДИМАНШТЕЙН

**ЕВРЕЙСКАЯ АВТОНОМНАЯ ОБЛАСТЬ—
ДЕТИЩЕ ОКТЯБРЬСКОЙ РЕВОЛЮЦИИ**

Изд-во «Эмес», Москва, Старопанский пер., 1